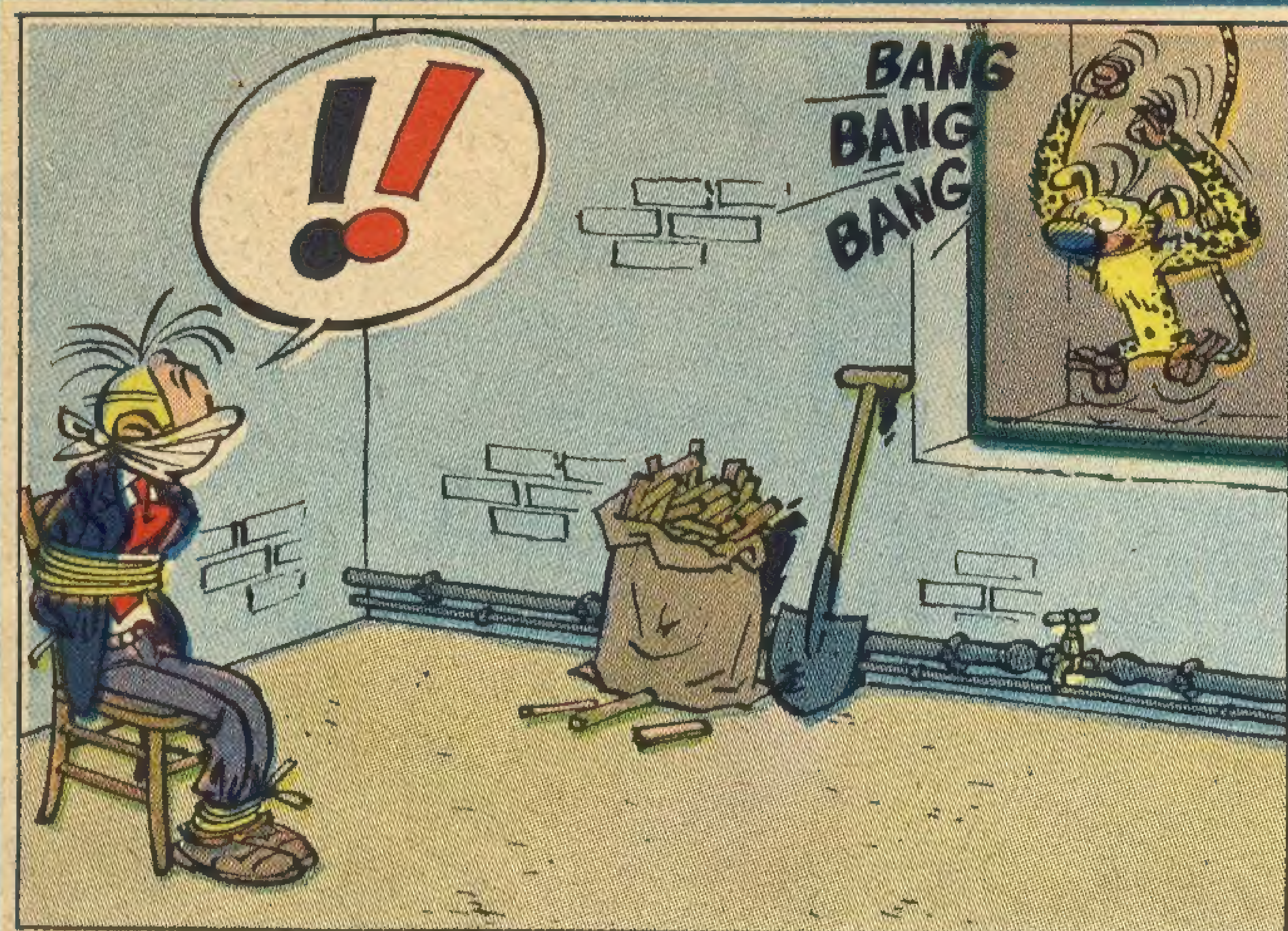
BELGIE : 6 fr. - NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct.

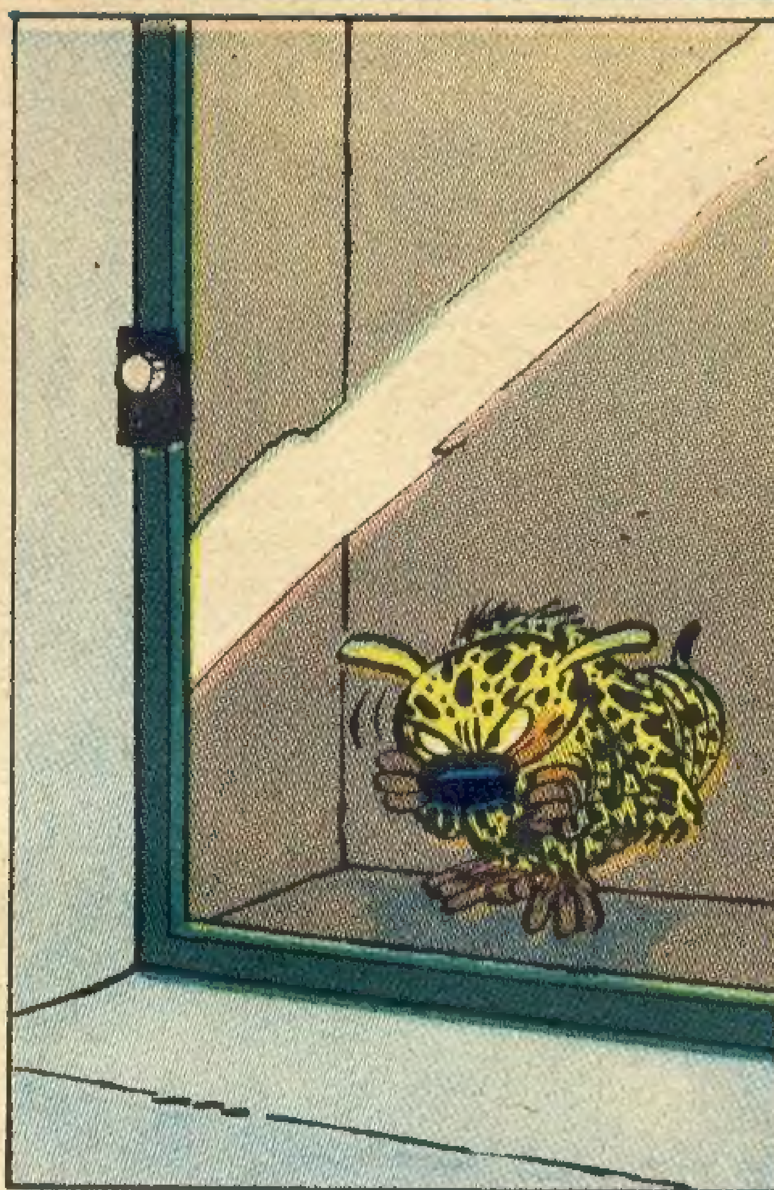
ROBBEDOES

Johan

VAART EEN GEWELDIGE ZEESLAG TEGEMOET!

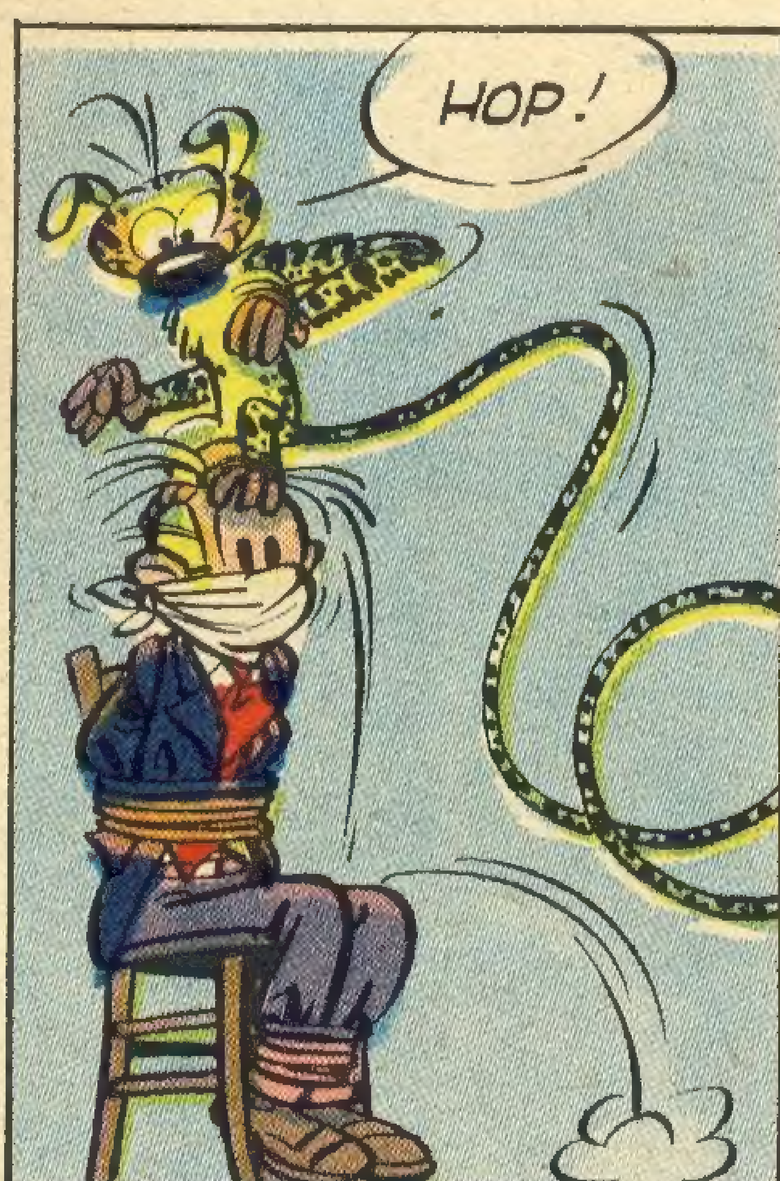
Weekblad. - 18e Jaargang. Nr. 831. - 1 Maart 1956. - 28 bladz.

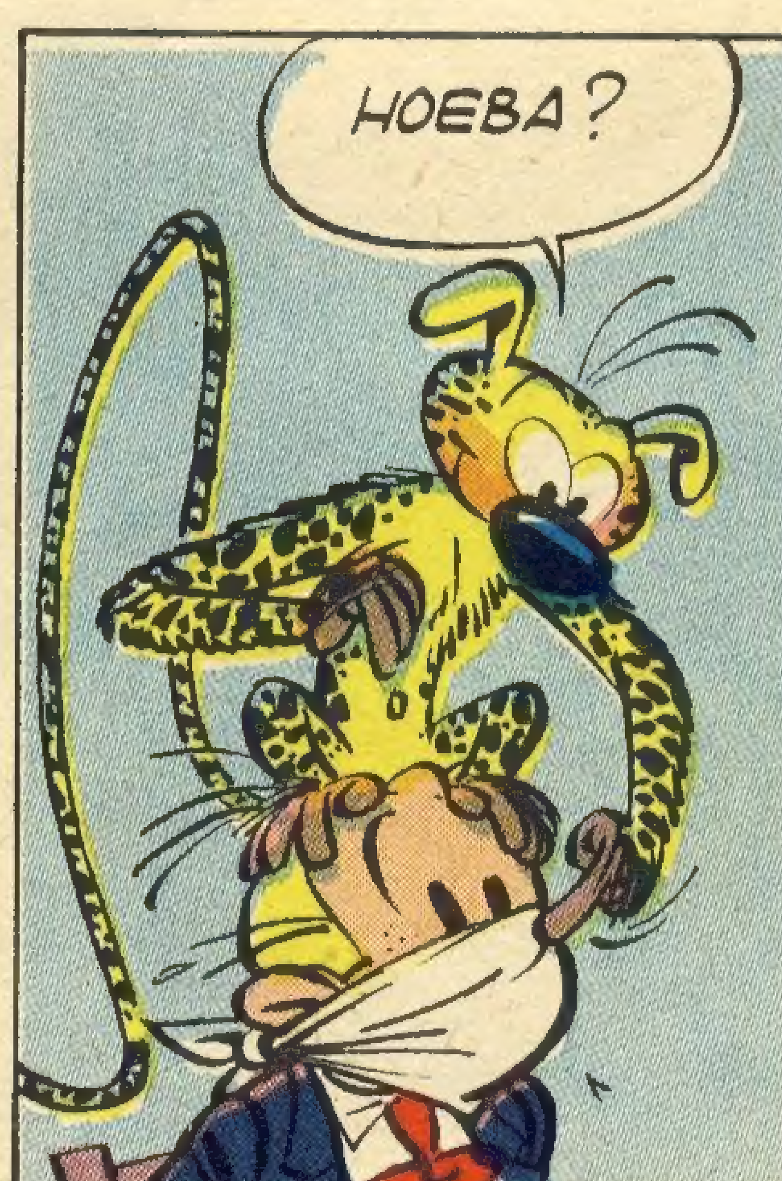

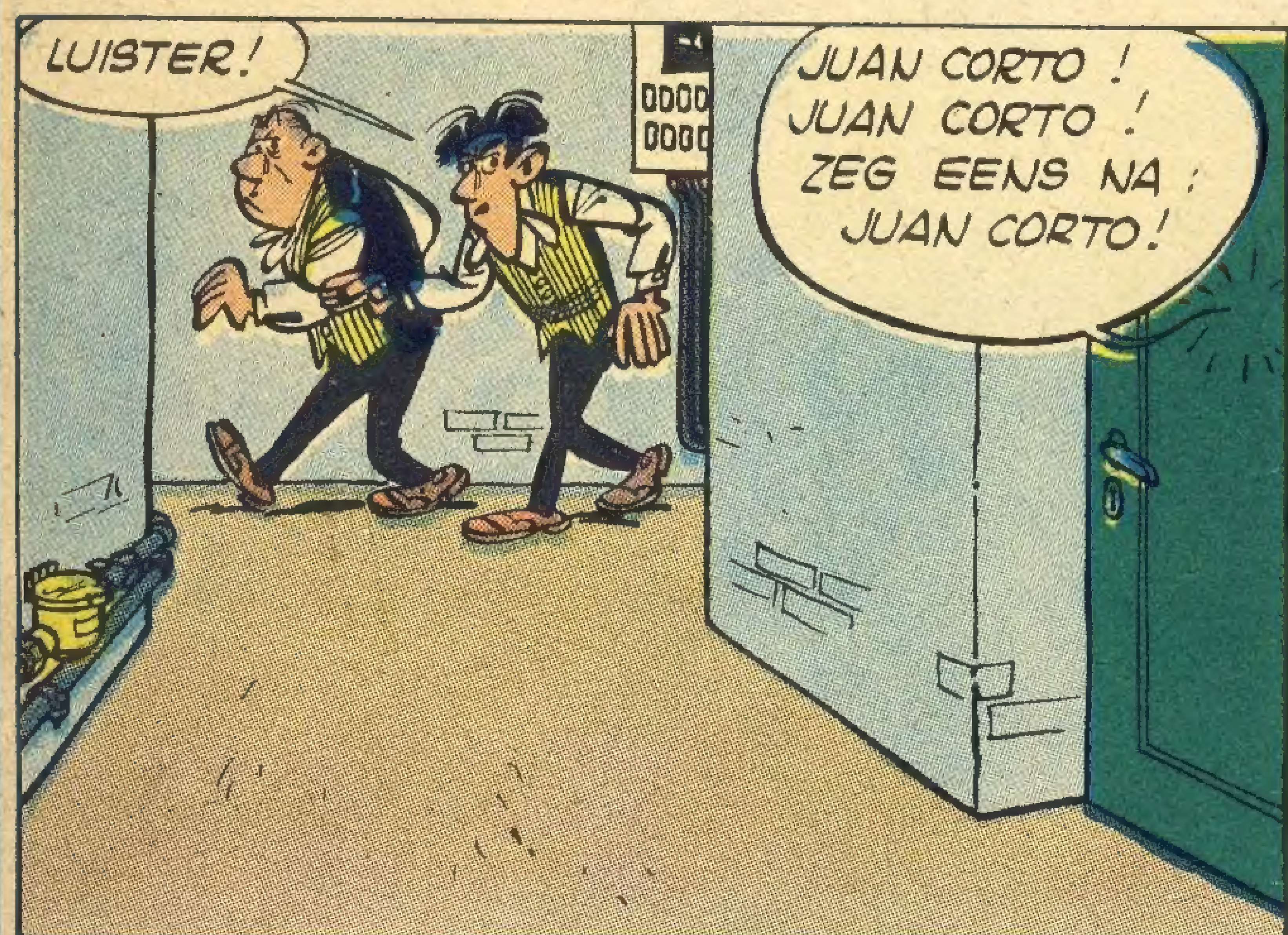

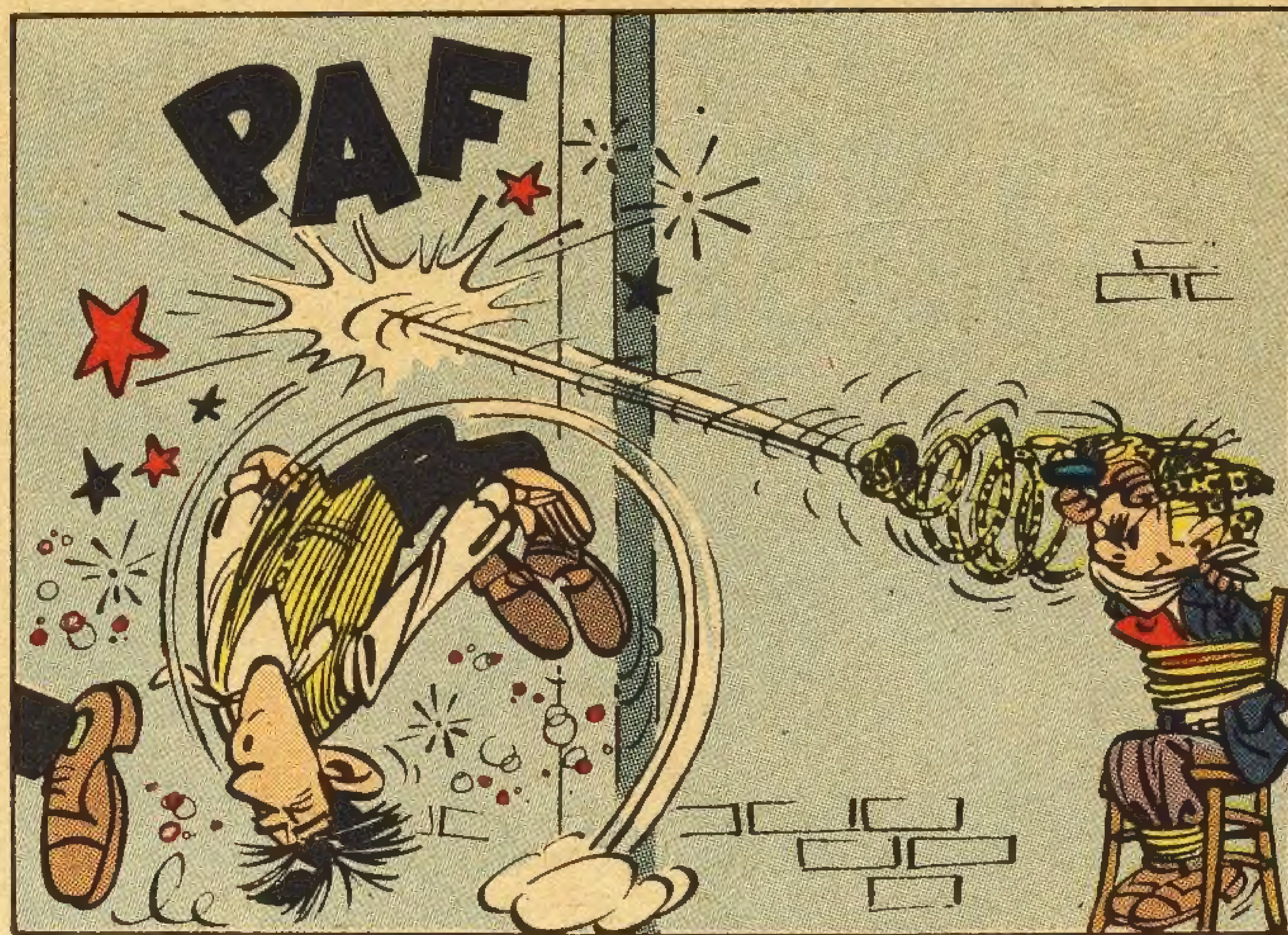

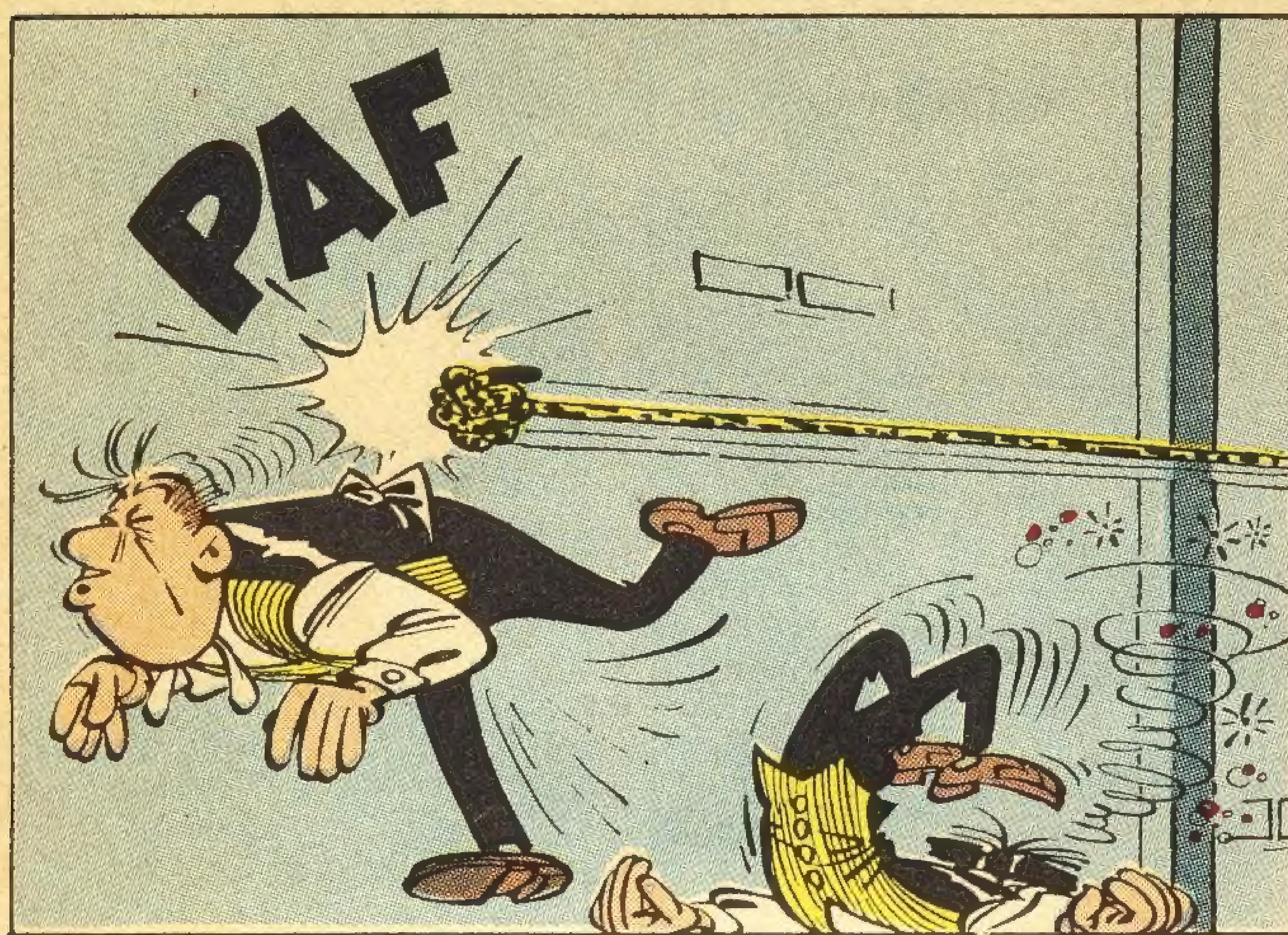

PAS OP... DAT DIER IS VER-SCHEUREND !
HOEBA HOEBA GRR KSSS !!
NOU, DAN NEEM IK HET ONDER HANDEN !
HOEBA !

PAF

PAF

GA GAUW NAAR ROBBEDOES ! LUISTER GOED : JUAN CORTO ! JUAN CORTO ! JUAN CORTO ! JUAN CORTO !
?

JUAN CORTO ! JUAN CORTO ! JUAN CORTO !

JA, IK HEB WEL VERMOE-DENS, MAAR... O, DAAR IS DE MARSUPILAMI !

KON HIJ MAAR VERTELLEN WAT HIJ HEEFT GEZIEN ! ALS KWABBERNOOT HEM EEN WOORDJE HEEFT KUN-NEN INPRENTEN !
NEE, DAT IS ONWAARSCHIJN-LIJK !

JA... ONVERWACHTS EEN KINK IN DE KA-BEL ...DE OPERATIE STILTE WORDT DRIE DAGEN VERVROEGD...KOM TERSTOND...
18

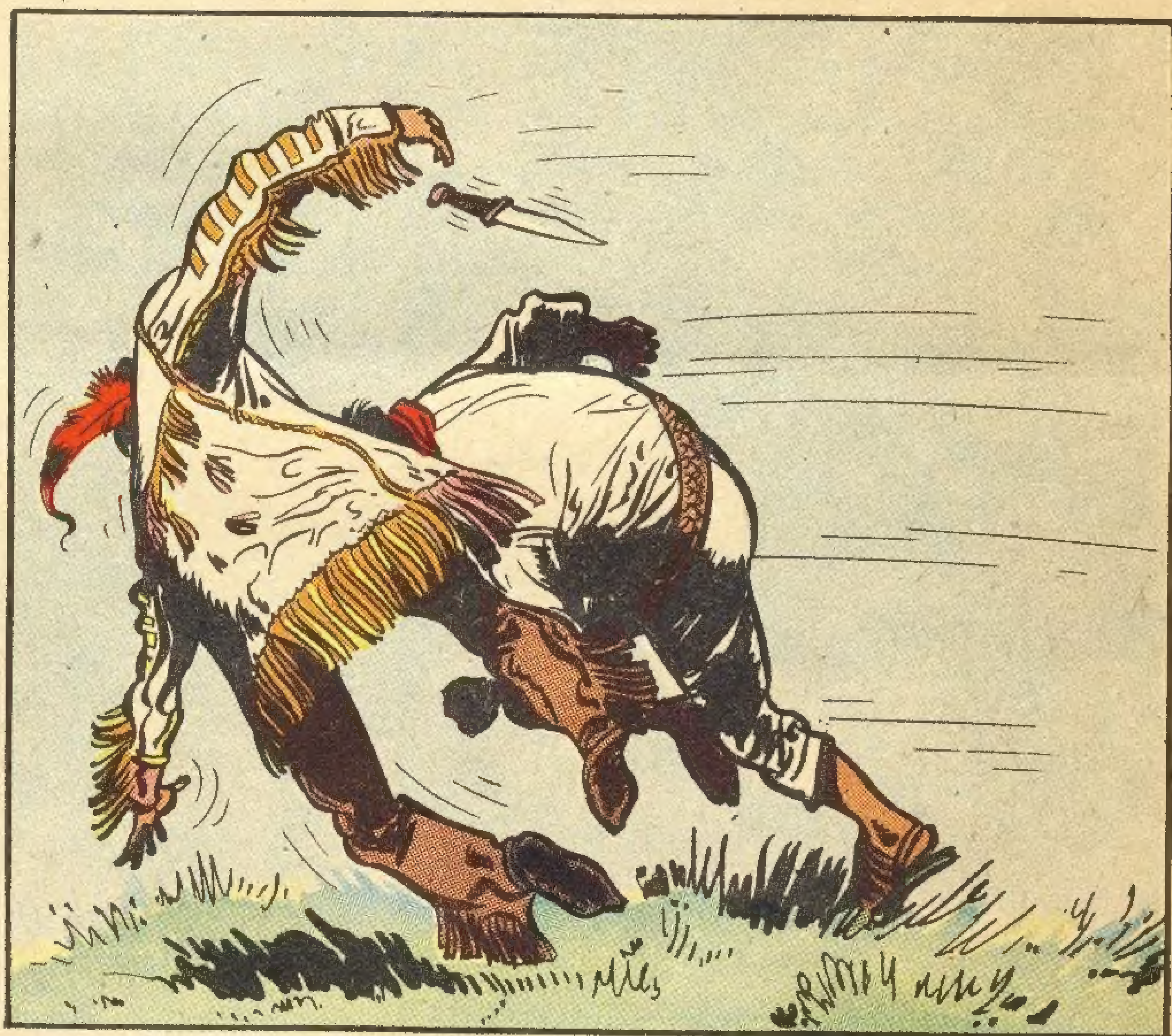
JERRY SPRING

GILLAIN

JERRY SPRING

(1) SOLDATEN

(2) TEKENEN

Snuffeltje vertelt over...

GOUD

We hebben allemaal eens boeken gelezen of films gezien, waarin de held van het verhaal een arme sloeber was, die op een goeie dag naar Californië trok om er goud te zoeken.

Hebben die goudzoekers bestaan? Nu, wel degelijk! En ze bestaan nog! Het zware leven met de ontelbare mislukkingen, dat hen gewoonlijk is toebedeeld in Wild West-romans, is om de drommel niet verzonnen...

Goud...

Veel mensen zijn er bezeten van. Zo gauw er berichten komen, dat er ergens een nieuw veld is ontdekt, trekken massa's avonturiers er naartoe. Je kan immers nooit weten! En je hoeft maar een paar klompjes te hebben om van je zwaar geploeter een gemakkelijke bezigheid te maken. Dan kan je een prachtig huis kopen en anderen voor je de mijn insturen.

ER ZIJN een massa van die avonturiers heel bedrogen uitgekomen. Waarom? Wel, goud ligt niet voor het oprapen, ook niet in een goudmijn. Zelfs in een rijk goudveld als in Californië hebben ze gemiddeld over de 250 spoorwagons vol zand en grint nodig, die zorgvuldig gewassen en gezift moeten worden om er... één sigarettenkoker stofgoud uit te halen!

Nee, goudklompen vind je zo maar niet.

De geleerden zijn er nooit achter gekomen, waarom sedert de vroegste tijden de mensen zo tuk op goud waren. Het is altijd het metaal van koningen en keizers geweest. Tempels en tabernakels werden ermee beslagen en opgesierd. Kronen werden er van gegoten. Veel goud, dat was een teken van rijkdom en hoge standing.

Toch is goud eigenlijk geen zeldzaam metaal. Het komt overal in de natuur voor, maar meestal in zulke kleine hoeveelheden, dat het de moeite niet loont het te delven. Ja, ook onder jouw voeten, op de plaats waar je op dit ogenblik zit of staat, zit goud. Zelfs in gewoon zeewater zit goud. Maar slechts een goeie 30 milligram op 1.000 liter. Het vraagt zoveel bewerkingen om dat goud uit zeewater te halen en het kost zo duur, dat het in feite een geldverlies is. En daarom doen de mensen dat niet. We weten echter, dat we het kunnen, en dat is ook al veel waard!

HET MOET je dan ook niet verwonderen, dat er overal ter wereld goudvelden zijn geweest. In de oudheid waren die op de eilanden Cyprus en Thasus de meest bekende. De rijkste goudmijnen werden echter na 1500 in Zuid-Amerika ontdekt. Vooral de Spanjaarden hebben daarvan geprofiteerd. Denk maar eens aan de veroveraars Cortez en Pizarro. We hebben over hen verteld in Sprint, toen we Peru als aardrijkskundig artikel behandelden. Pizarro heeft een bezoekje gebracht aan de Inka's... en die hadden goud bij stapels liggen. De wanden en de daken van hun tempels waren er mee belegd. De Inka's zijn intussen zo verstandig geweest, er een groot deel van te verstoppen. Wij weten niet waar. Maar op het ogenblik zijn heel wat geleerden en... gelukzoekers met allerlei moderne middelen, zoals Geigertellers, er naar aan het zoeken. De een of ander, die dergelijke goudopslagplaats ontdekt, is natuurlijk « binnen ».

DE WERELD-GOUDVOORRAAD is nog lang niet op. Er wordt nog steeds goud gedolven. Je kan rekenen op een 850.000 kilo per jaar. De helft er van wordt gebruikt om geld te maken of om het papieren geld te dekken. In ons Snuffeltje over « Geld », hebben we daar al het een en ander over verteld. Kunnen jullie het je nog herinneren? De moeite waard om dat nog eens na te slaan.

De andere helft van het gedolven goud wordt gebruikt om sieraden te maken en voorwerpen, die om de een of andere reden niet mogen « oxyderen ». Bijvoorbeeld kronen voor tanden, medische instrumenten, enzovoort...

We weten, dat goud een « edel » metaal is. Bedoelen we daarmee, dat het door koningen en edellieden gebruikt wordt? Nee, hoor. « Edel » wil zeggen, dat het zich niet met de zuurstof verbindt, die we in de lucht vinden. Het « oxydeert » niet, zoals we al zeiden. Het slaat dus bijvoorbeeld niet groen uit, zoals koper dat doet, en ook roest het niet onder de invloed van lucht en water zoals ijzer.

Verder is goud ook een « element ». Dit betekent, dat het niet in andere metalen te ontleden is. Goud is een zuiver metaal. Het is « goud » en er zit **niets** anders bij... tenzij wij het doen. Zuiver goud is niet samengesteld. Brons bijvoorbeeld wel: dat is koper met tin gemengd. Daarom kunnen wij brons « maken ». Goud kunnen wij niet « maken », omdat 't geen mengsel is.

DE GELEERDEN uit de Middeleeuwen wisten dat natuurlijk niet. En daarom probeerden ze tevergeefs om goud te maken. Die goudmakers waren wijd en zijd bekend. Ze werden alchemisten genoemd.

Onwillekeurig zijn we geneigd om met hun pogingen te lachen. Dat zou echter dom van ons zijn. Zij waren kinderen van hun tijd en in die tijd meende men, dat alles op aarde was samengesteld uit de vier elementen: water, vuur, lucht en aarde.

En als je het zo vreemd vindt, dat er geleerden zijn, die er hun hoofd over breken: « hoe kan ik van koper goud maken? »... Wel, ook nu nog houden de geleerden er zich mee bezig! Nu, met de moderne scheikunde, waar ze maar bombardementen met atomen uitvoeren of het niets is, zijn ze inderdaad in staat om van koper goud te maken.

Ook nu zitten ze echter voor dezelfde moeilijkheid als met dat goud uit zeewater: zo'n atoom-bombardement kost zo verschrikkelijk duur, dat het verkregen goud nog niet voor één tiende de kosten kan dekken.

Het zuivere goud wordt weinig of niet gebruikt. Goud is wel een van de zwaarste metalen, maar dit neemt niet weg, dat het te zacht is om er zonder meer munten of sieraden van te maken. Je zou het bij wijze van spreken kunnen vergelijken met de zachtheid van lood. Het buigt of het niets is.

AL IN DE OUDSTE OUDHEID hadden ze daar een oplossing voor gevonden: het goud mengen met een ander metaal. Het gehalte van het mengsel wordt aangegeven met het woord « karaat ».

Zuiver goud is 24 karaat.

Goud van 18 karaat is het zuiverste goud, dat voor praktisch gebruik kan worden aangewend. 18 karaat wil dus zeggen, dat er in dat gouden voorwerp 18 delen goud zitten en zes delen van een ander metaal, meestal zilver (wit goud) of koper (rood goud).

24 karaats goud is heel rekbaar. Je hebt vast en zeker die goudblaadjes wel eens gezien, waarmee ze letters beplakken op prachtige boeken. Die goudplaatjes zijn verschrikkelijk dun. Uit een munt kan je een oppervlakte van verschillende vierkante meters slaan!

Tevreden, **JOHAN** uit **Leeuwarden**? Nu begrijp je dus, waarom je die oude gouden munt, die je van vader kreeg, zo gemakkelijk kan buigen. Er zit te weinig zilver of koper in gemengd.

Tot volgende week, beste rakkers en rakkeresjes!

Met Robbedoes vooruit en vooraan.

Jullie bovenste beste,

SNUFFELTJE.

Onze Knollentuin

REGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

« Er was eens een rakker uit Haren
Die wilde naar Afrika varen
Hij ging over zee...
De negers, die kookten, o wee
Hem gaar op een vuurtje van blaren... »

Ja, beste rakkers en rakkeresjes, als P. K. er niet geweest was, dan had zo'n avontuur lelijk kunnen aflopen. wat een idee ook, om helemaal onvoorbereid naar Afrika te willen vertrekken. Natuurlijk is het hier koud, allemachtig koud geweest en daarom zocht-ie-de-zon-op. Maar dat het van warm wel eens kokend-heet kan worden, daar had niemand, geen kip uit Haren, op kunnen rekenen. Het was dus P. K., die hem uit de soepterrine redde en hem vertelde, dat ook Sjarel de wanhoop nabij was. In « zijn » knollentuin was het zo onmenselijk koud, dat hij geen knol van een citroen, laat staan van een steen of een pikwegknol kon onderscheiden. Ja, koud is het geweest ! Zelfs de rook van m'n trouwe pijp is bevroren. Ik moet het dus zonder tabak stellen... Een ramp, gewoonweg !...

Nu even ernstig, hier hebben we een gedicht van **MEEUWTJE** uit Oostende. Lees het eens aandachtig.

VAN 'T WIEGSKEN IN 'T GRAF

Er blies een nijdige rukwind
En knakte een bloemeken af !
Een kindeken is gestorven
Van 't wiegsken naar het graf !

Wie zal zijn graveken dekken ?
De madelieven blank.
Wie zal het stillen en sussen ?
De vogels met lied en zang.

Wie zal hem sprookjes vertellen ?
De linde in de maneschijn.
Wie zal het trouw bewaken ?
Het blikkerend sterrekijn.

Wie zal het kindeken drenken ?
De dauw valt lavend neer.
Wie zal het 's morgens wekken ?
Och, niets en niemand meer.

Navereteld door **MEEUWTJE** uit Oostende.

Heeft niemand iets gemerkt ?
Ik heb anders nooit geweten, dat « meeuwen » zelfs als ze uit Oostende komen, zulke roofvogels waren, die het op een zeker soort van knollen voorzien hadden.

Want dit is een « pikwegknol » van het zwaarste kaliber, al staat er ook heel netjes « naverteld » onder. Meeuwtje, toch, hoe heb je zoiets in je hoofd kunnen halen ? Was het de kou, die in je vleugels zat ? Hoe zit dat eigenlijk... Was het verschil tussen overschrijven en navertellen dan helemaal niet tot je doorgedrongen.

Er blijft je een kleine kans om aan de schandpaal te ontsnappen. Rakkers, spoorzoekers en woudlopers, is er iemand onder jullie, die mij dit gedicht kan thuisbrengen. Wie kan mij de onomstotelijke bewijzen brengen, dat dit « gedicht » bestaat. Wie heeft het geschreven. Oordelen jullie nou eens, een enkel keertje maar, zelf ! Ik zou het jullie wel kunnen vertellen. Ik heb zo mijn vermoedens en weet wel waar ik zoeken moet en vinden zal. Maar zolang mijn pijp niet ontdooit, ben ik bang dat ik, Snuffel, te streng zou zijn. En jij, Meeuwtje, stuur ons vandaag nog eens echt, helemaal echt, eigen werk. Je kunt dat. Je hebt het bewezen...

Nu we het toch over dichters hebben, **WINNETOU** uit **St. Niklaas** heeft ons willen vergasten op een lachknol. Die zijn vrij zeldzaam. Hier plant hem maar, Sjarel !

PIET ALS DICHTFENOMEEN !

Een Fordje snort rustig over de uitgestrekte vlakte.

— Ziet toch hoe schoon !... Hoe fijn van toon en kleur en lijn, dit fraaie landschap droomt ! galmt Piet.

— Houdt uw verdwaasde dichterskop en let op uw stuur ! brult Sjarel. Ik heb die slappe-vaat-doek poëzie nooit kunnen uitstaan ! Lui, die zulke dingen in elkaar flansen, noem ik geen kerels. Dat zijn kapstokken zonder vlees ! Als de wereld daarop moest ronddraaien, werden we allemaal van lotje getikt !

— Gij voelt ten enenmale niet wat echte kunst betekent voor een fijnproever, antwoordt Piet onverstoorbaar. Luister maar eens...

— De poëet dwaalt door de vrije natuur en wordt begeesterd door al het schoons, dat zijn fonkelend oog ontwaart. Dan strekt hij beide armen ten hemel uit en fluistert : « Hoe lief'lijk is het mij te moe... Mijn herte klopt tot berstens toe..., in 't hakhout kirt een kangoeroe... !

— In 't weiland jankt een schele koe en gij zijt gek tot stapel toe ! brult Sjarel gevat.

Enige seconden lang wordt het geronk van het Fordje overstemd door een daverend gelach. Piet lacht het hardst :

— Die dikke schavuit ! joelt hij. Hoorde je het Robje ? Wat een dichtfenomeen ! Zo maar voor de vuist weg ! Ik weet zeker dat hij een sonnet in elkaar kan prutsen...

— Tien, als het moest ! verklaart Sjarel met overtuiging, maar daarom doe ik het nog niet ! Ik kan de schoonheid van de natuur wel bezingen in nuchtere woorden, in plaats van met belastingsbiljet-terminologie !

WINNETOU 33.642 uit **St. Niklaas.**

Eigen werk van **ARIE DE BOER** uit Schiedam.

Winnetou, kerel, je doet je naam weer eens eer aan ! Die arme dichters krijgen er anders wel van langs. Het is fris en erg geestig geschreven. Nu nog enkele opmerkingen. Luister eens : Als je een opstel in de tegenwoordige tijd schrijft, dan moet je dat vasthouden ! Je begint als volgt : « Het fordje snort over de uitgestrekte vlakte » en verder las ik « Piet lachte het hardst ». we hebben dat onmiddellijk veranderd. Zie-zo. Misschien had je een klein beetje meer sfeer in de beschrijving kunnen brengen. Het humoristisch effect zou nog verhoogd zijn. Schrijf nog eens iets dergelijks, jongen ! Wat je tekeningen betreft, die zijn prachtig nagetekend. Talent heb je, dat staat als een paal boven water. Daarom ga ik even dieper er op in. Wat je op het ogenblik doet is overtekenen en ik ben er van overtuigd dat er meer in je zit. Pak het eens anders aan. Teken de dingen zelf na. Er is zoveel om je heen. Een plant, een boom of een gewone stapel boeken, dat zijn prachtig modellen. Op die manier leer je zien. Je ziet het uit een andere hoek en met je eigen ogen. Alle grote schilders of ze Rubens of Van Eyck heten, zijn op deze manier begonnen. Probeer het toch eens en stuur me het resultaat.

Hoepla, daar rollen we het perk der... dwazen in. Een vrolijke noot, op een gekke fluit geblazen door **JEAN MERMOZ 34 607** uit **Bissegem**, die voortaan **LUCKY LUCK** wil heten.

TWEE DWAZEN

Twee dwazen denken dat ze genezen zijn en gaan naar de directeur om hun genezing te bewijzen.

— Wel, zegt de directeur, wat gaan jullie nu in uw verdere leven doen ?

— Wij denken een verfwinkel te beginnen.

— Goed ! Dan zullen we eerst eens een proef nemen.

De directeur gaat naar een kamertje en richt het als verfwinkel in, met alles wat er bij hoort.

— Zo, zegt hij, je bent de klant en je vriend is winkelier. Toon mij nu eens, wat je zou doen in geval je de eigenaar van de zaak was.

— Goeie dag, meneer, zei de ene dwaas, achter de toonbank stappend.

— Wilt u mij een meter verf geven ? zei de andere.

— Goed Welke kleur ?

— Oranje, 't is toch voor een muur in 't zwart te schilderen.

— 'k Heb geen zwarte verf, maar wilt u geel ?

— Ja, geel is ook goed.

De dwaze achter de toonbank neemt een meter en trekt er een gele lijn op.

— Moet ik het in een papiertje doen ?

— Och nee, 't is toch maar om dadelijk op te eten !

Eigen werk van **LUCKY LUCK 34.607** uit **Bissegem.**

Veel moeite zal je er niet mee gehad hebben, nietwaar rakker ? Zo'n dwazenhistorie vertelt gemakkelijk en ze zijn erg dankbaar. Wat echter een klein wolkje aan de vrolijke, blauwe hemel is : Snuffel betrapte je op een paar taalfouten, geen grote hoor, maar toch om eventjes voor in je ogen te wrijven. We zullen maar denken, dat het een slippertje van je pen is geweest !

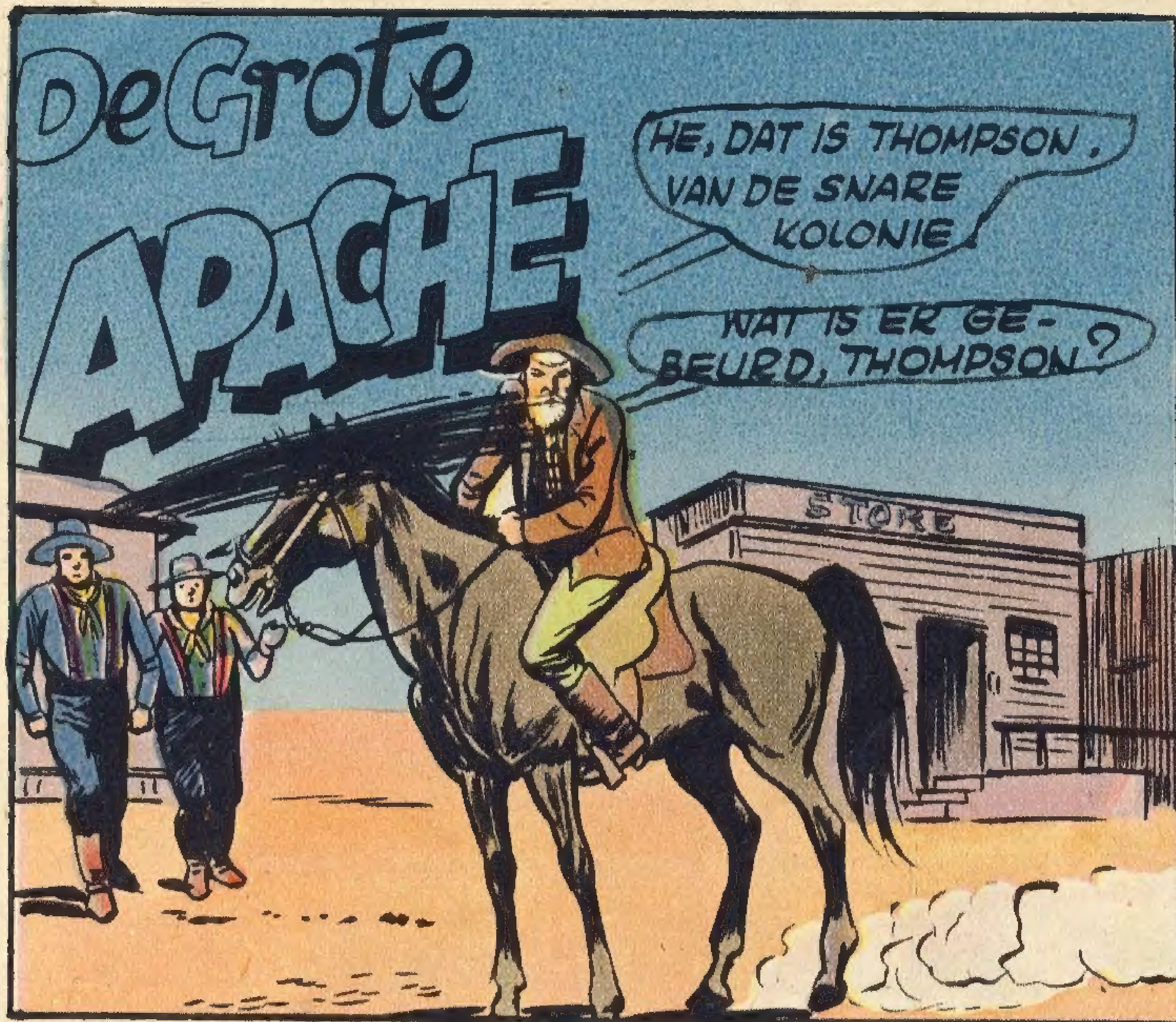
Die briefjes, die je vraagt, hebben we niet. Of zou je eens precies willen schrijven, wat je eigenlijk bedoelt ? Je schuilnaam mag je natuurlijk veranderen. Je heet dus voortaan Lucky Luke... en je paard ? Ook Jolly Jumper ?

Ook in die goeie oude, Romeinse tijd, toen de Batavieren hier nog in berenhuiden rondstapten en wilde zwijnen afkloven, konden de mensen lachen en haalden ze grapjes uit.

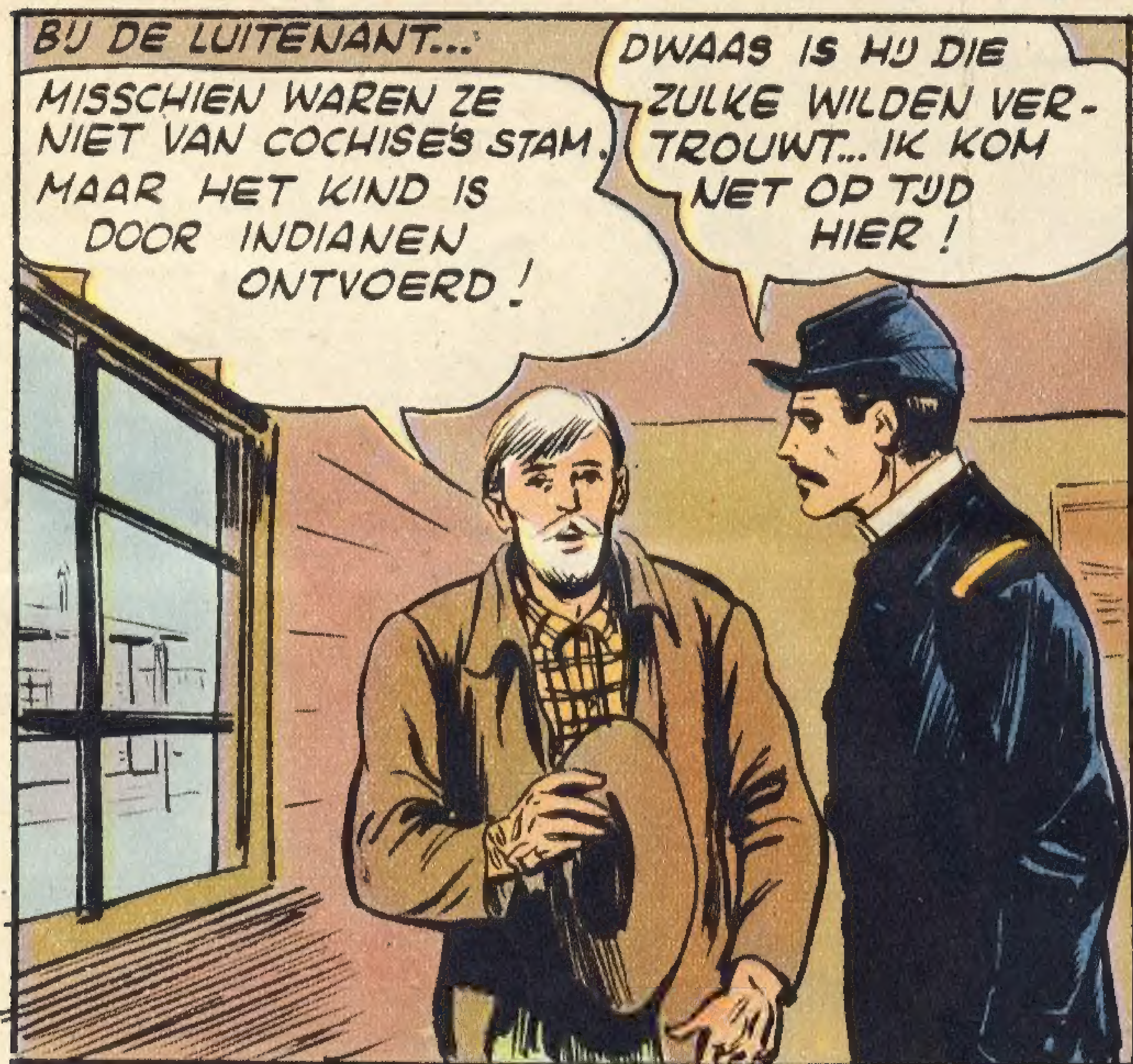
TISKE uit **Antwerpen** heeft voor ons een greep gedaan uit die geschiedenis :

Eens werd Cicero, de beroemde Romeinse redenaar, met enkele vrienden op een feestmaal uitgenodigd. Er kwam een schotel vis op de tafel. Maar de scherpzinnige Cicero bemerkte dat al de goede vissen boven en de overschotjes van het vorige feestmaal

(Zie vervolg bladz. 23.)

De Grote
APACHE
HE, DAT IS THOMPSON, VAN DE SNARE KOLONIE!
WAT IS ER GEBEURD, THOMPSON?
STORE

MICKY FREE IS ONTVOERD! DAT IS DAT HALFBLOEDJE VAN DE SNARES. DAT HEBBEN DE INDIANEN GEDAAN! MOET DE LUIT SPREKEN!
EEN RAAR GEVAL!

BIJ DE LUITENANT...
MISSCHIEN WAREN ZE NIET VAN COCHISE'S STAM, MAAR HET KIND IS DOOR INDIANEN ONTVOERD!
DWAAS IS HIJ DIE ZULKE WILDEN VERTROUWT... IK KOM NET OP TIJD HIER!

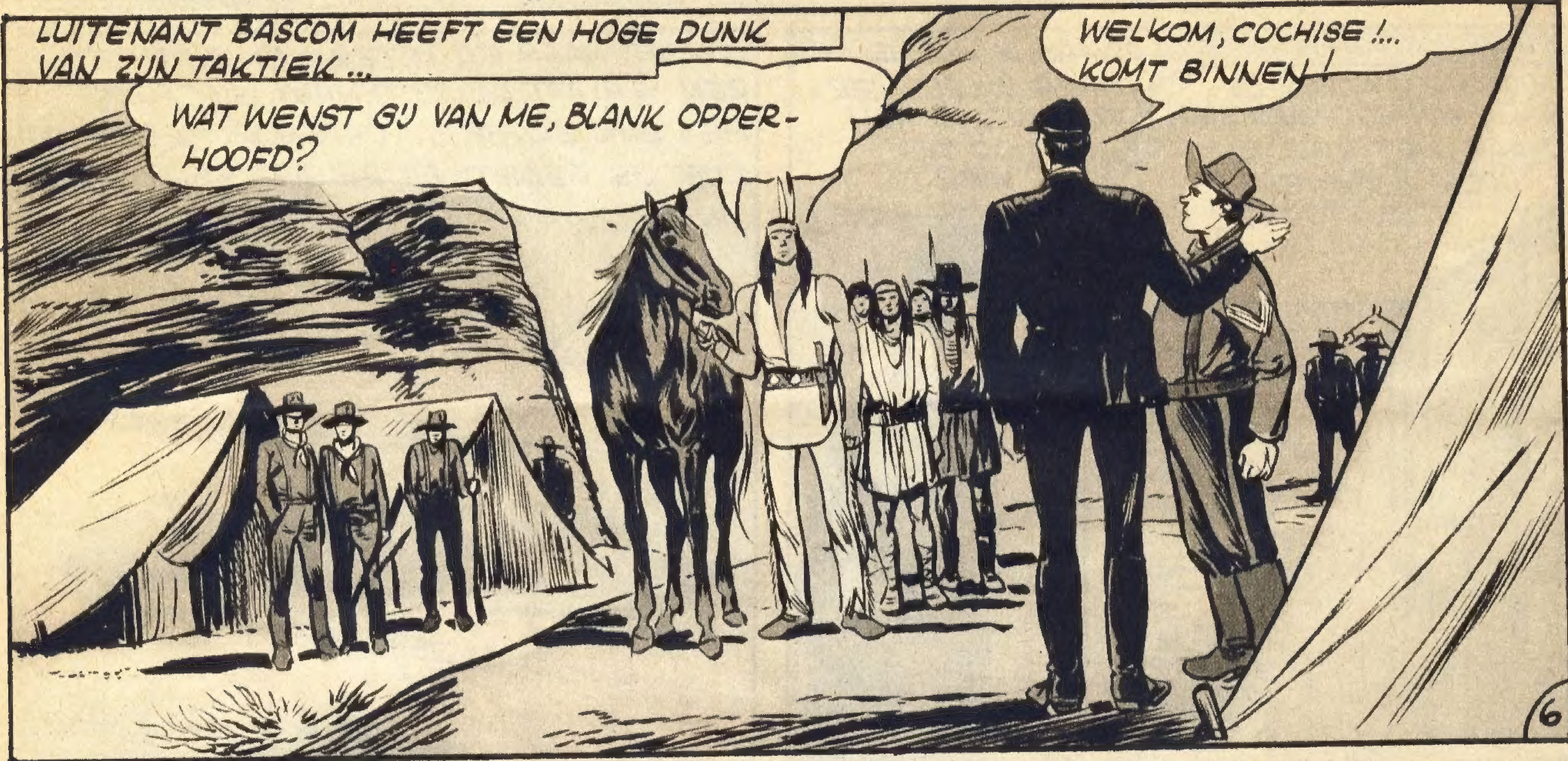

ZONDER NAAR DE VETERANEN TE LUISTEREN VERLAAT DE LUITENANT HET FORT MET EEN GROEP SOLDATEN EN TREKT HET RUSTIGE GEBIED BIJ DE APACHENPAS IN...

HIER SLAAN WE ONS KAMP OP! EN HIJST DE WITTE VLAG OP MIJN TENT!

DAAR KOMT HERRIE VAN! DAT ZEG IK JULLIE!
KIJK EENS GINDS: DE MANNEN VAN COCHISE!
5

DE WITTE VLAG OP DE TENT VAN DE COMMANDANT BETEKENT EEN UITNODIGING TOT ONDERHANDELEN.

JIJ BLIJFT HIER ALS TOLK. EN JIJ, LAAT DE TENT OMSINGELEN ZODRA COCHISE ERIN IS. BAJONET OP HET GEWEER!
JA, SIR!

LUITENANT BASCOM HEEFT EEN HOGE DUNK VAN ZIJN TAKTIEK...
WAT WENST GIJ VAN ME, BLANK OPPERHOOFD?
WELKOM, COCHISE!... KOMT BINNEN!
6

DE INDIANEN HEBBEN EEN HALFBLOEDJE VAN DE SNAREKOLONISTEN GEROOFD! LAAT HET TERSTOND TERUGBRENGEN!
MIJN CHIRICAHUA'S ZEKER NIET... MAAR ALS U ME DAT KIND BESCHRIJFT, ZAL IK HET DOOR MIJN MANNEN BIJ ANDERE STAMMEN LATEN ZOEKEN!

GIJ EN DE UWEN BLIJVEN GEVANGEN TOT HET KIND TERUG IS!
LUITENANT, IK WEET ZEKER DAT COCHISE'S MANNEN ONSCHULDIG ZIJN!

HET KOUDE ZWEET BREEKT DE SERGEANT UIT TERWIJL HIJ HET GESPREK VERTAALT...
HIJ... ZEGT DAT U LIEGT...EN DAT U ZIJN GEVANGENE BENT.

DE INDIANEN REAGEREN BLIKSEMSNEL...
VOLGT ME !
BLIJF STAAN !

DE SOLDATEN DIE BUITEN STAAN KUNNEN COCHISE NIET TEGENHOUDEN...

HOUD HEM ! SCHIET HEM NEER !
NEE, DAT NIET, LUITENANT !

DE DOOR BASCOM BERAAMDE HINDERLAAG IS MAAR HALF GESLAAGD EN COCHISE VOELT ZICH DIEP GEGRIEFD...DE SOLDATEN BEGRIJPEN DAT EN ZIJN NIET OP HUN GEMAK...
PAS OP, JONGENS !
DE LUITENANT JAAGT DE APACHEN TEGEN ONS IN 'T HARNAS !
IK ZOU DIE INDIANEN LOSLATEN !
7

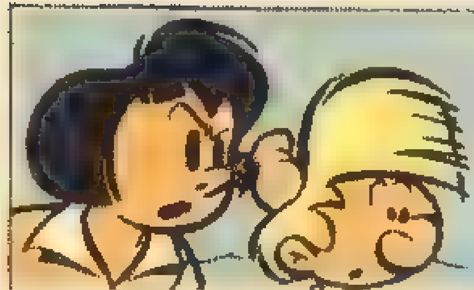

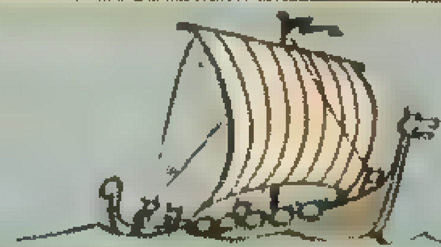

(Wordt vervolgd.)

EEN NIEUW AVONTUUR VAN JOHAN EN PIRREWIET ... DOOR PEYO

De eed der Vikingen

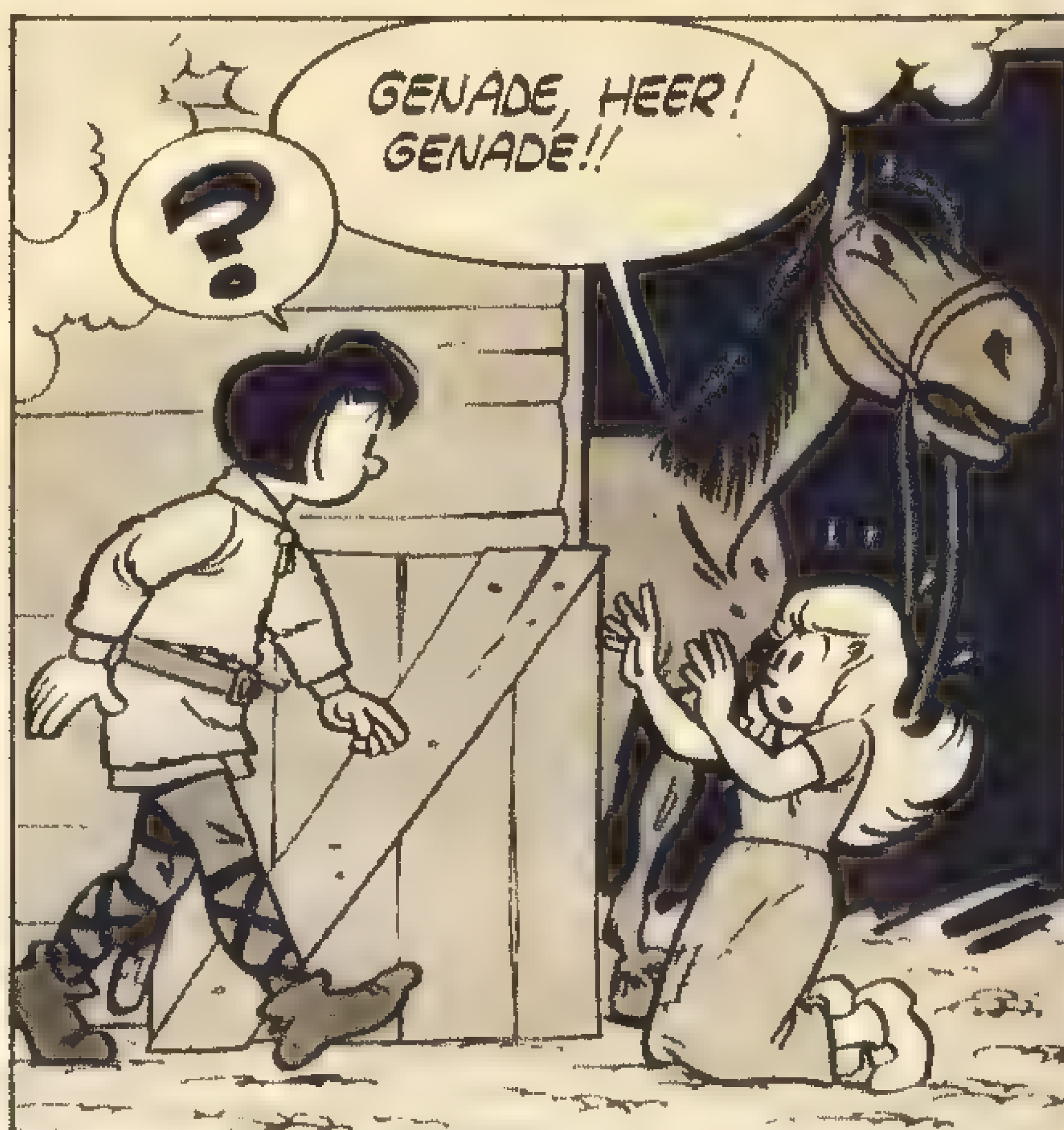

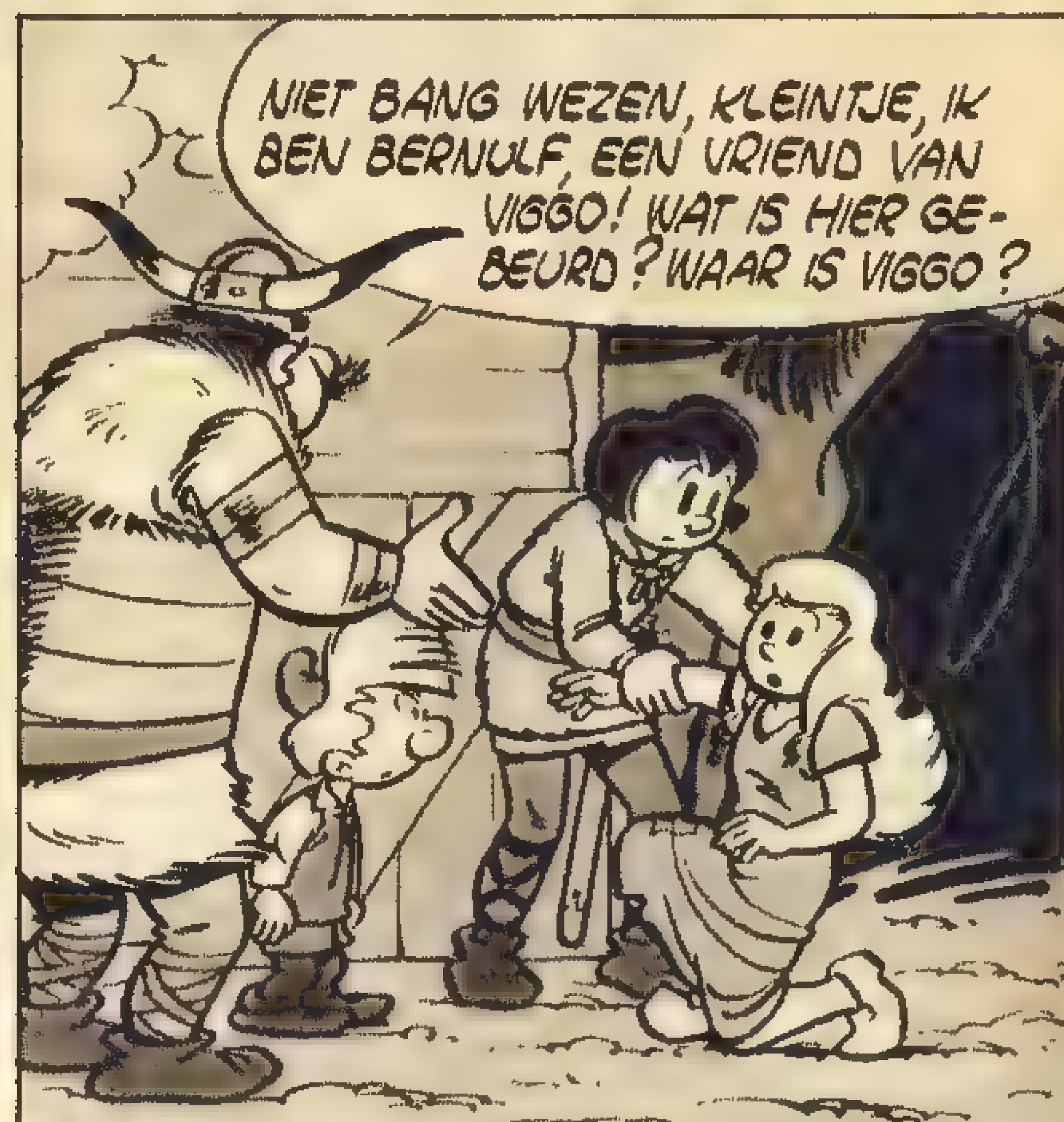

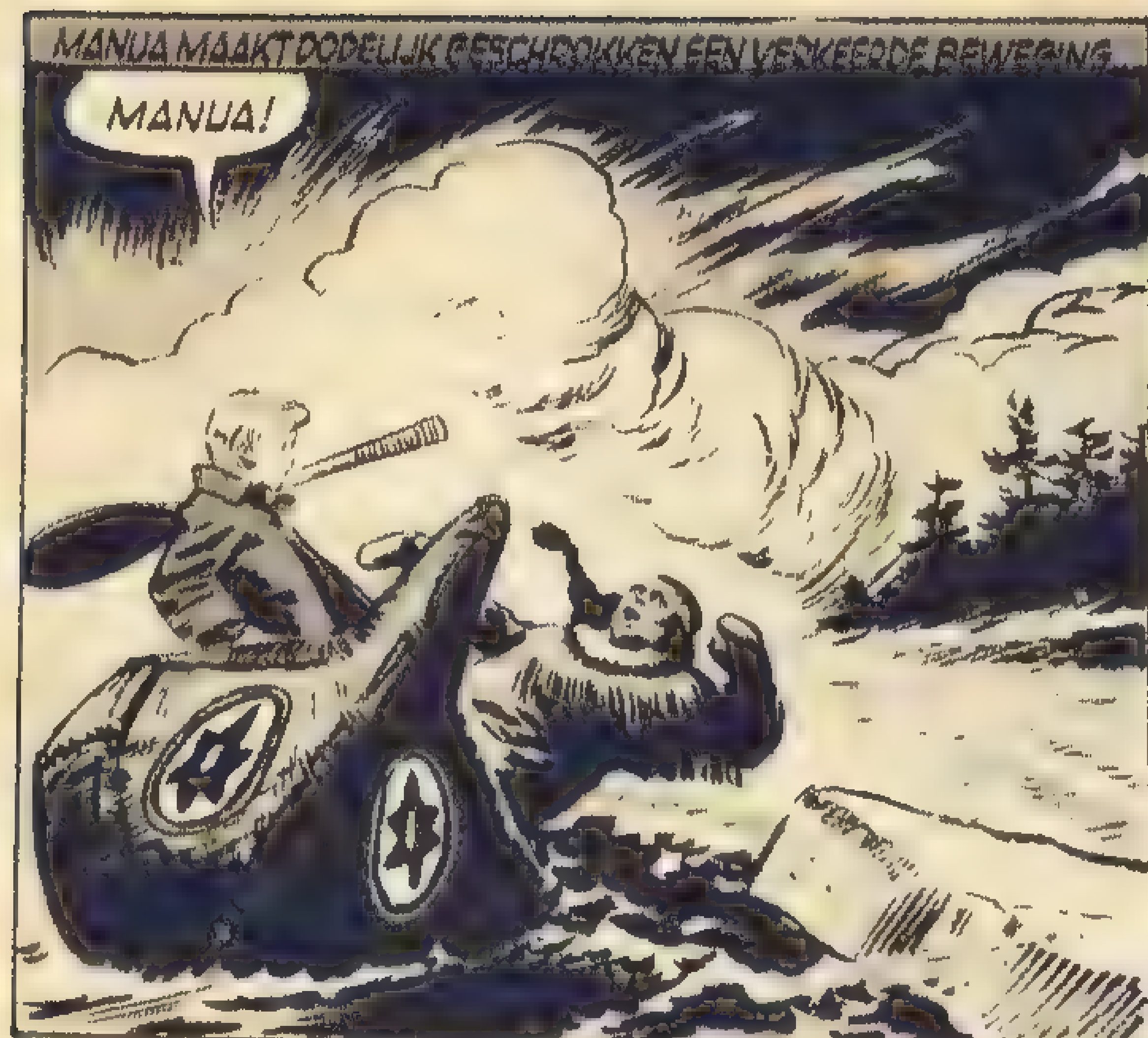

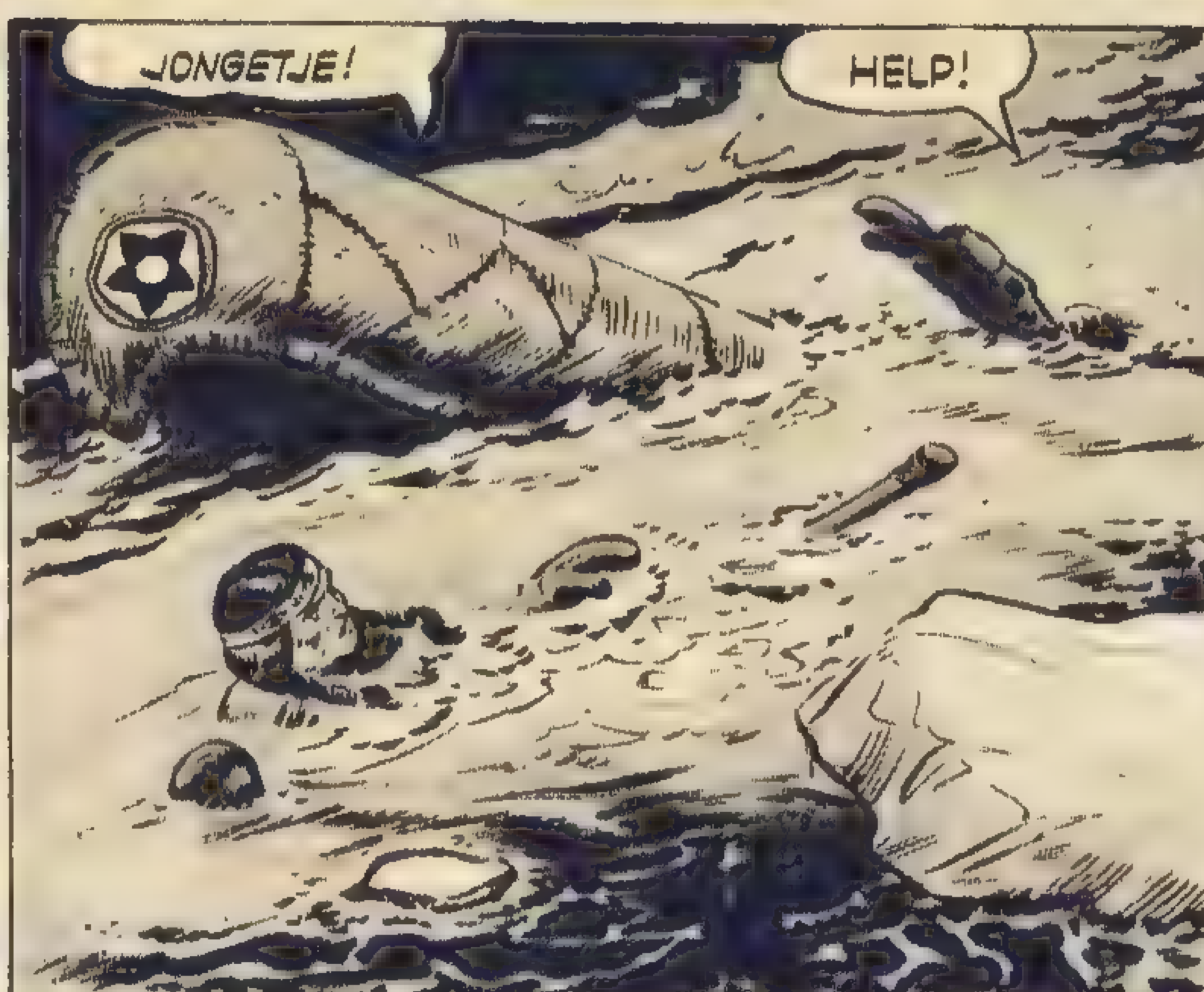

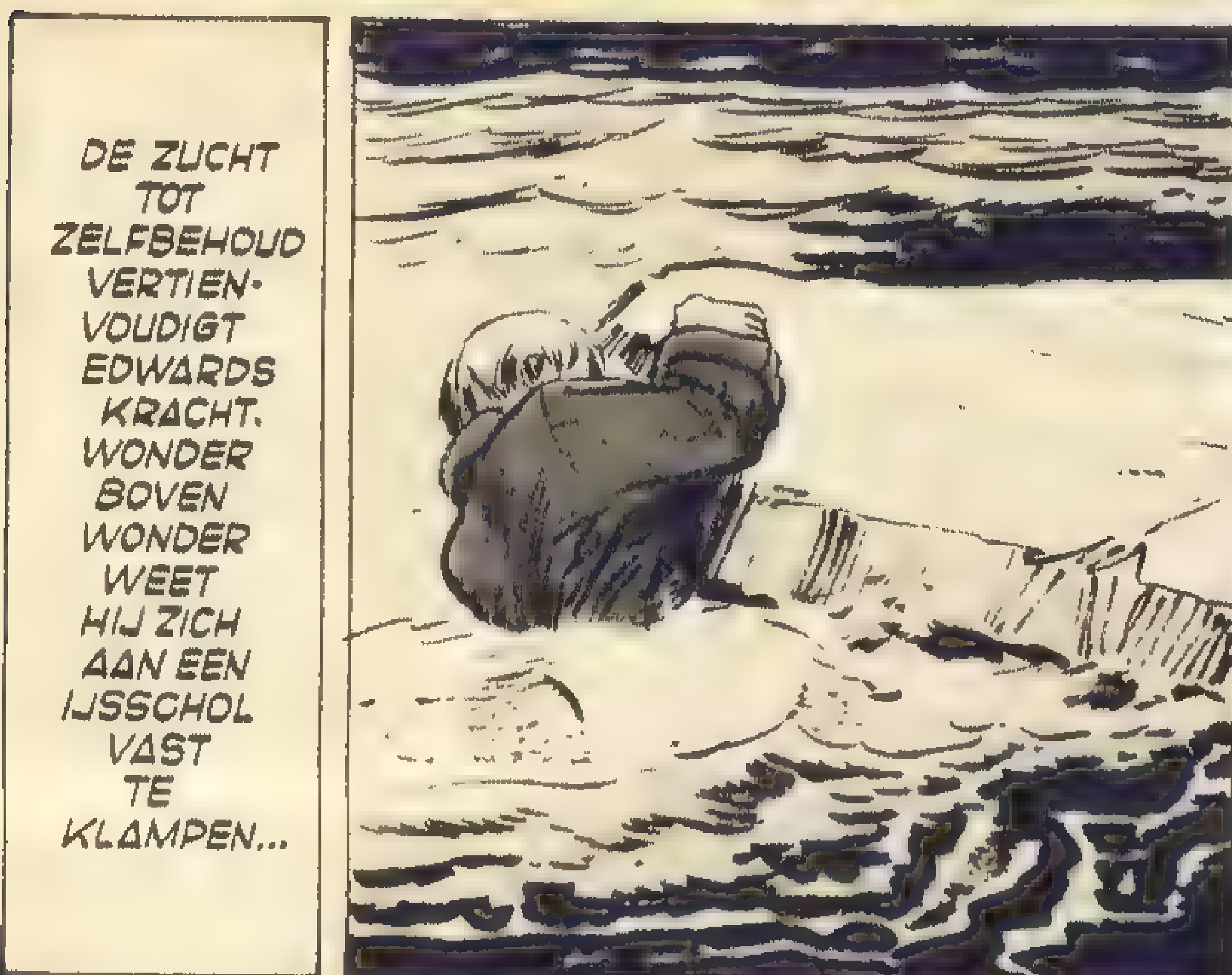
(Wordt vervolgd.)

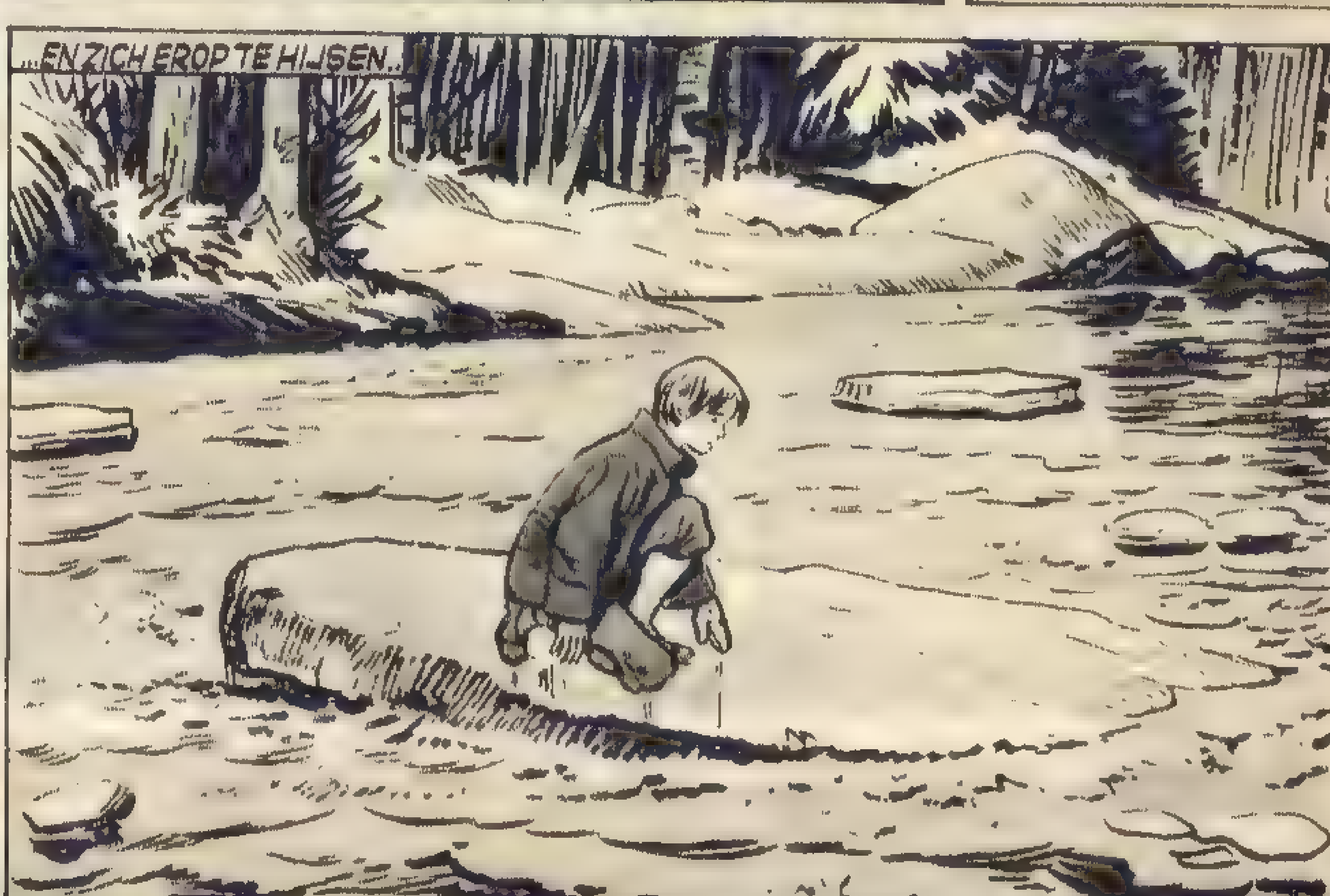
WITTE WOLF

(Wordt vervolgd.)

DE BAARD en DE KALE

STOMP KOMT TERUG

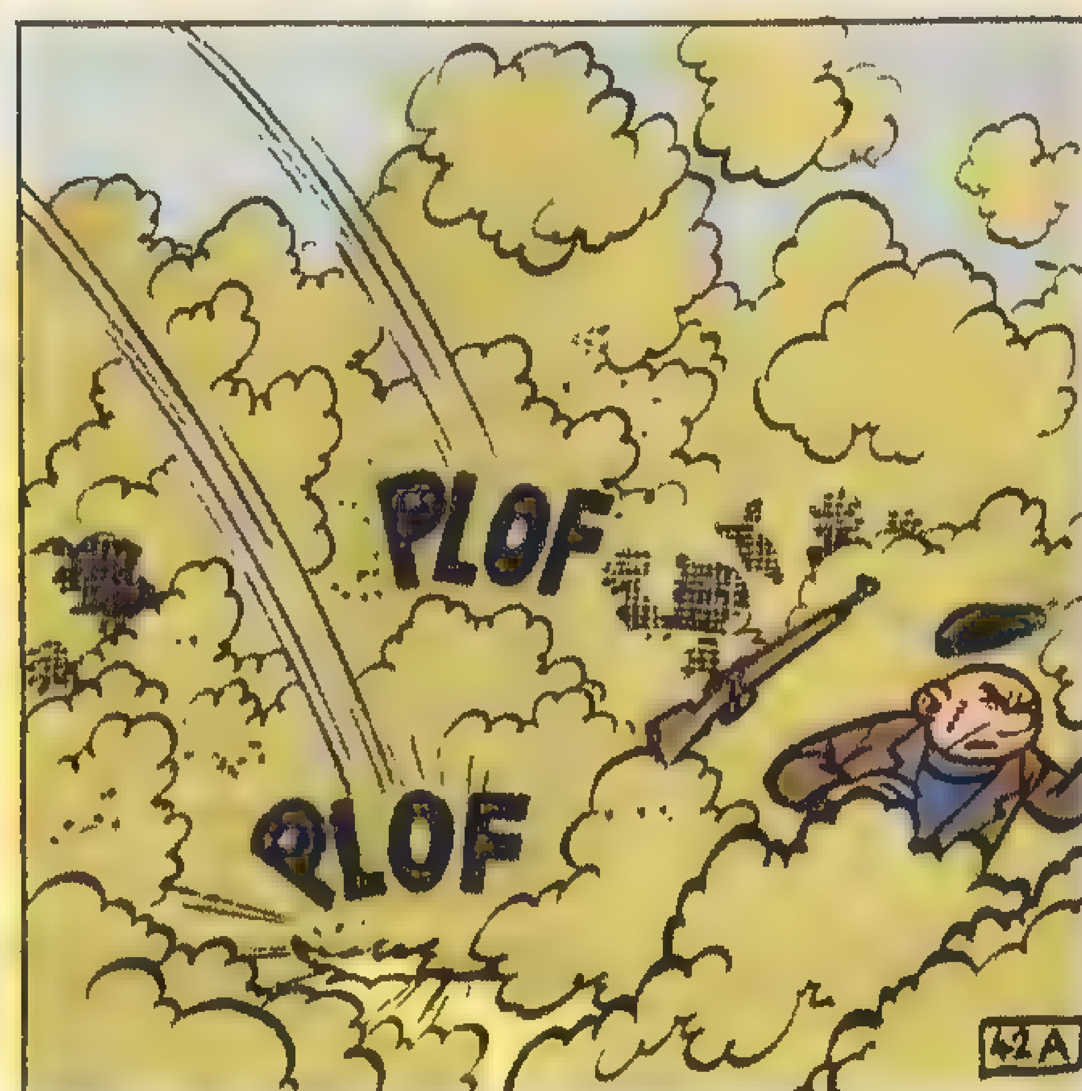
TEKST VAN ROSY . TEKENINGEN VAN WILL

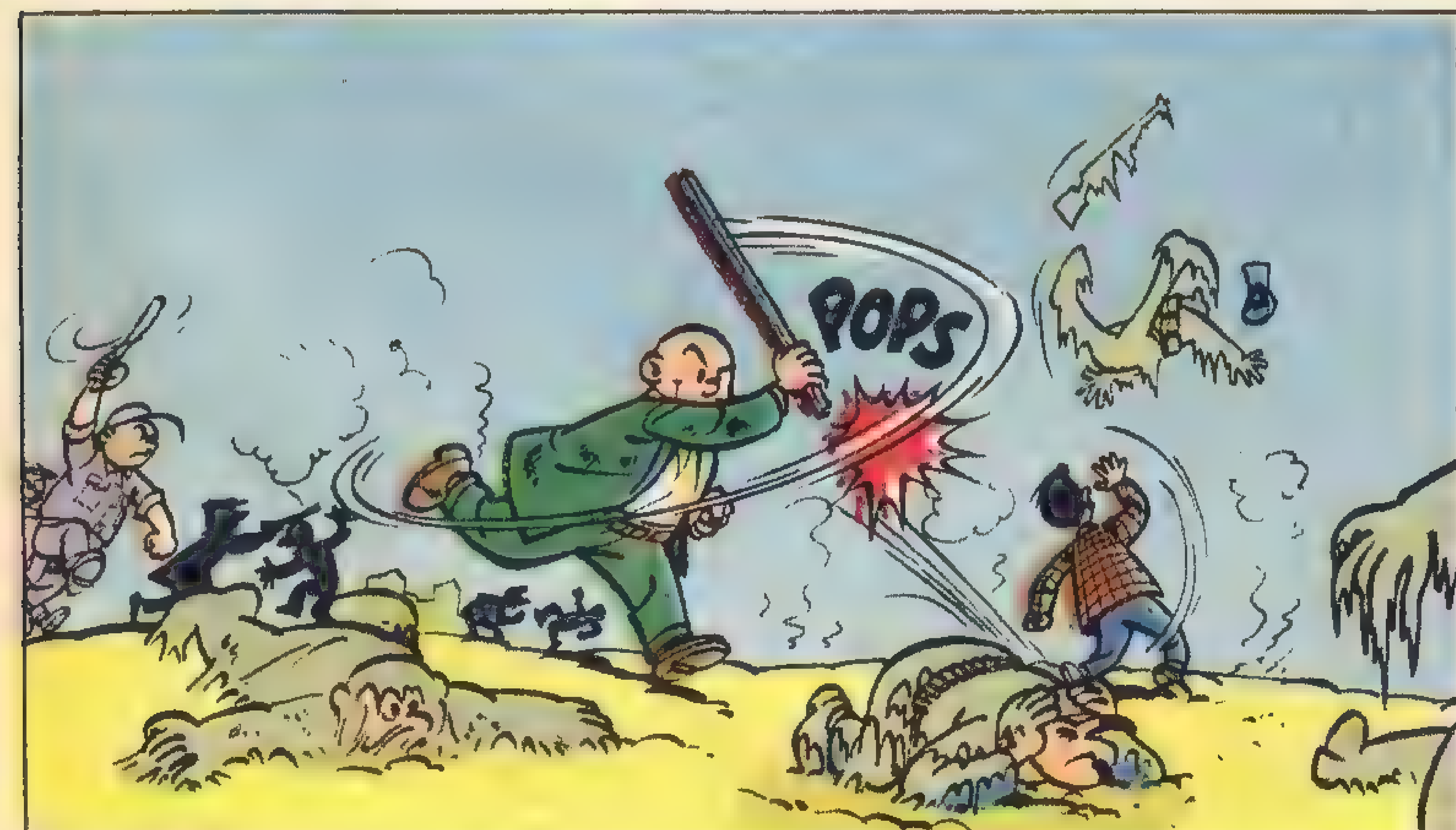

WIE IS STOMP?

WIE IS STOMP?

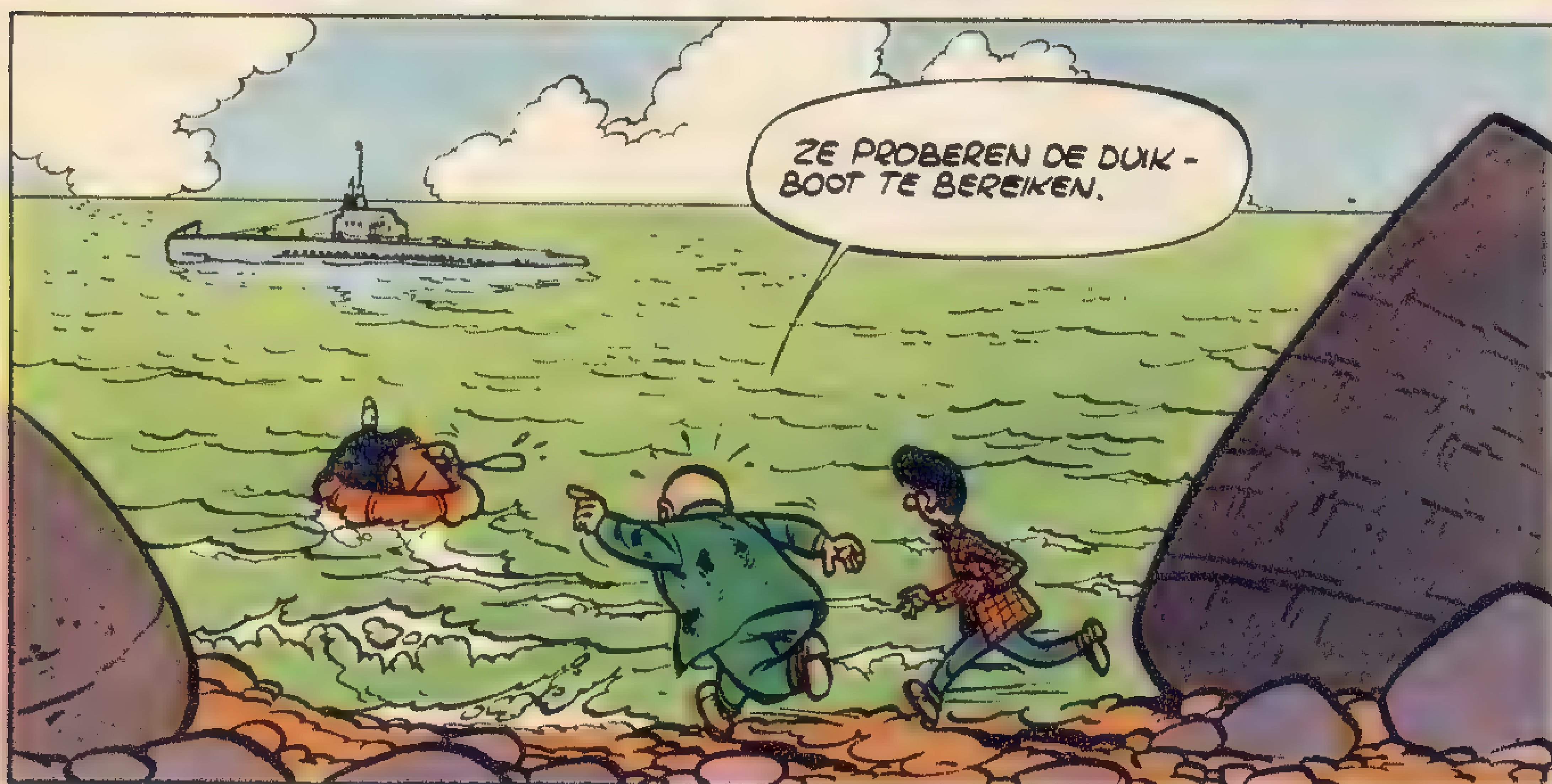
WIE IS STOMP?

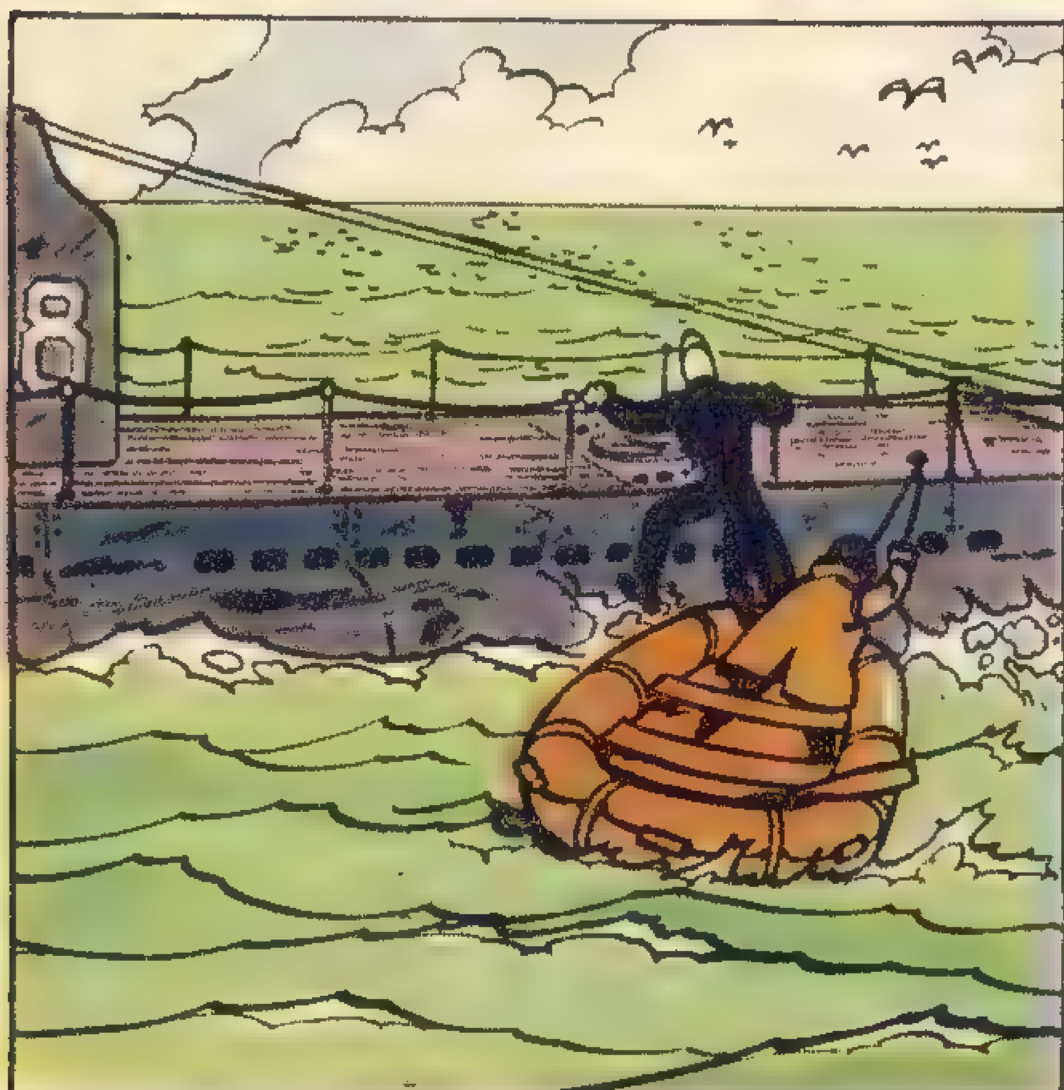

GEEN WONDER DAT STOMP HET EILAND BETER KENDE DAN WIE OOK. HIJ HEEFT HET ME ZELF VERKOCHT !!
?
?
?

HIJ !
DE SECRETARIS !
DIE HEEFT ONS AARDIG BEET-GENOMEN !

DAT VIEL HEM MAKKELIJK GENOEG. HIJ WIST DAT HIJ MIJN VOLLE VERTROUWEN GENOOT. MAAR TOEN IK HEM BIJ DE GROTE KNOK-PARTIJ MISTE, KREEG IK HET VERMOEDEN DAT STOMP EN MIJN SECRETARIS EEN EN DEZELFDE WAREN. STOMP HAD HET OP DE PLANNEN VAN MIJN GLIJBOOT GEMUNT. WANT DIE WAS SNELLER DAN ELK ANDER SCHIP EN DAAROM WAARDEVOL VOOR HEM. DOOR BIJ MIJ IN DIENST TE KOMEN MEEN-DE HIJ MAKKELIJKER DE PLANNEN IN HANDEN TE KUNNEN KRIJGEN.

ONGELUKKIG VOOR HEM ZIJN DEZE ALTIJD ZORGVULDIG OPGEBORGEN GEBLEVEN. AL-LEEN MIJN INGENIEUR EN IK WISTEN WAAR ZE LAGEN. TOEN STOMP INZAG DAT AL ZIJN MOEITE VERGEEFS WAS, BEGON HIJ ONS MET BEDREIGINGEN BANG TE MAKEN...

INSPECTEUR LUCIFER, IK REKEN EROP DAT U DIT INDIVIDU AAN DE POLITIE OVERLEVERT !
IK HAD AL EEN BERICHT GEZONDEN. STRAKS KOMT EEN MO-TORBOOT DAT STELLETJE WEGHALEN !

EN WAT GAAT U NU BEGINNEN !
LEKKER VACANTIE NEMEN !
?

EINDE

de BONTE WERELD

Kunnen DIEREN praten?

JA, VOLGENS SOMMIGE GELEERDEN. ZELFS VISSEN, DIE STOM HETEN TE ZIJN, LATEN KRETEN HOREN, GEFLUIT EN GEZANG! MET EEN GEPERFECTIONNEERDE MAGNETOFOON ZIJN DEZE GELUIDEN IN DE ST LAURENS-BAAI (CANADA) OPGENOMEN.

WALVISACHTIGEN EN BRUINVISSEN ZIJN DE PRAATZIEKSTE DIEREN. DE INSECTENTAAL BEVAT GELUIDEN VEROORZAAKT DOOR VLEUGELTRILLINGEN, POTEN EN DEKSCHILDEN, MAAR OOK ALLERLEI MIMIEK...

DE TAAL DER TERMIETEN IS ERG GEHEIMZINNIG: DEZE INSECTEN ZIEN KANS DOOR DIKKE LODEN PLATEN HEEN MET ELKAAR TE PRATEN. VOGELS ZIJN LAWAAIIG, MAAR NIET PRAATZIEK. DE KIP EN DE HAAN HEBBEN EEN VOCABULARIUM VAN HOOGSTENS 9 VERSCHILLENDE GELUIDEN...

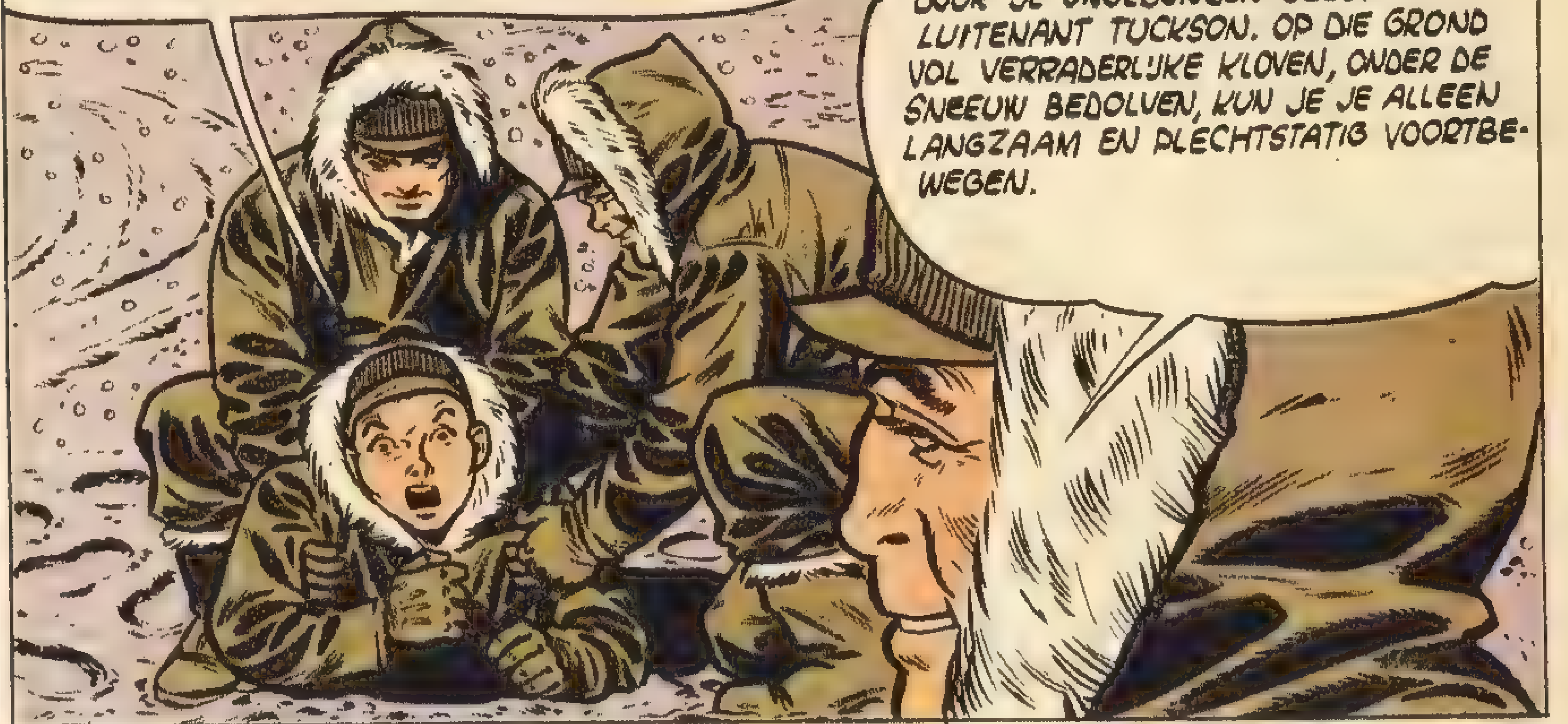
HOGERE ZOOGDIEREN BEZITTEN DE UITGEBREIDSTE WOORDENSCHAT. ZO BESTAAT DIE VAN DE GIBBON EN DE GORILLA UIT 32 WOORDEN. HIERONDER ZIJN VEEL ROEPEN EN ALARMKRETEN, MAAR OOK SCHELDWOORDEN...

DE EEKHOORN HEEFT IN ZIJN TAAL 5 WOORDEN VOOR GEVAAR. TKOEERT = ONGERUSTHEID. TJIISK ISKISK = VERWIJDERD GEVAAR. TJOEII TSOE TSOEK: PAS OP VOOR MENS, VOOR HOND. TJIIT IK IRR IRR = PAS OP VOOR SLANG. TJIIISK = BERG JE...

GIBBON UIT INDOCHINA

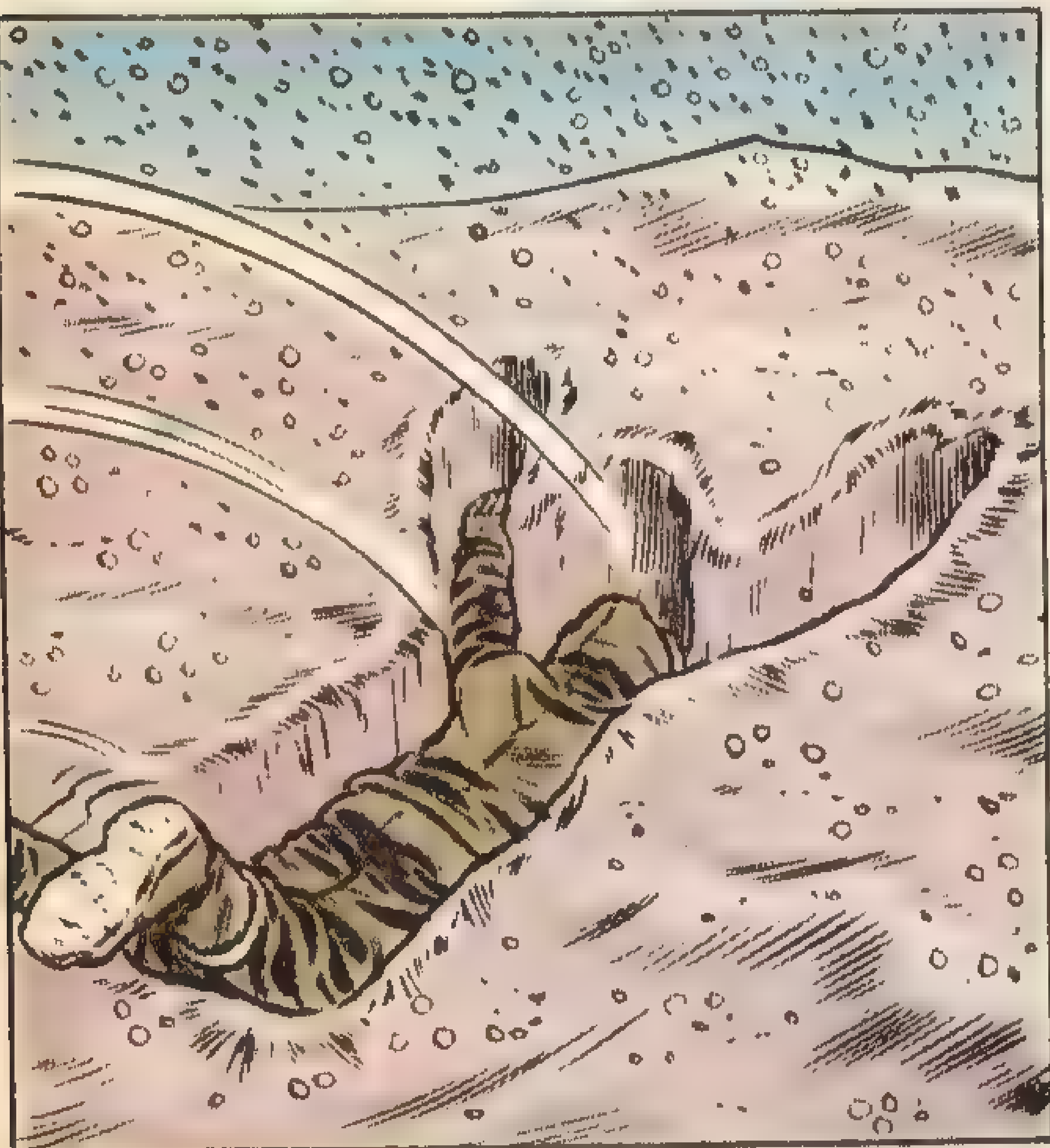
BUCK DANNY TEGEN LADY X

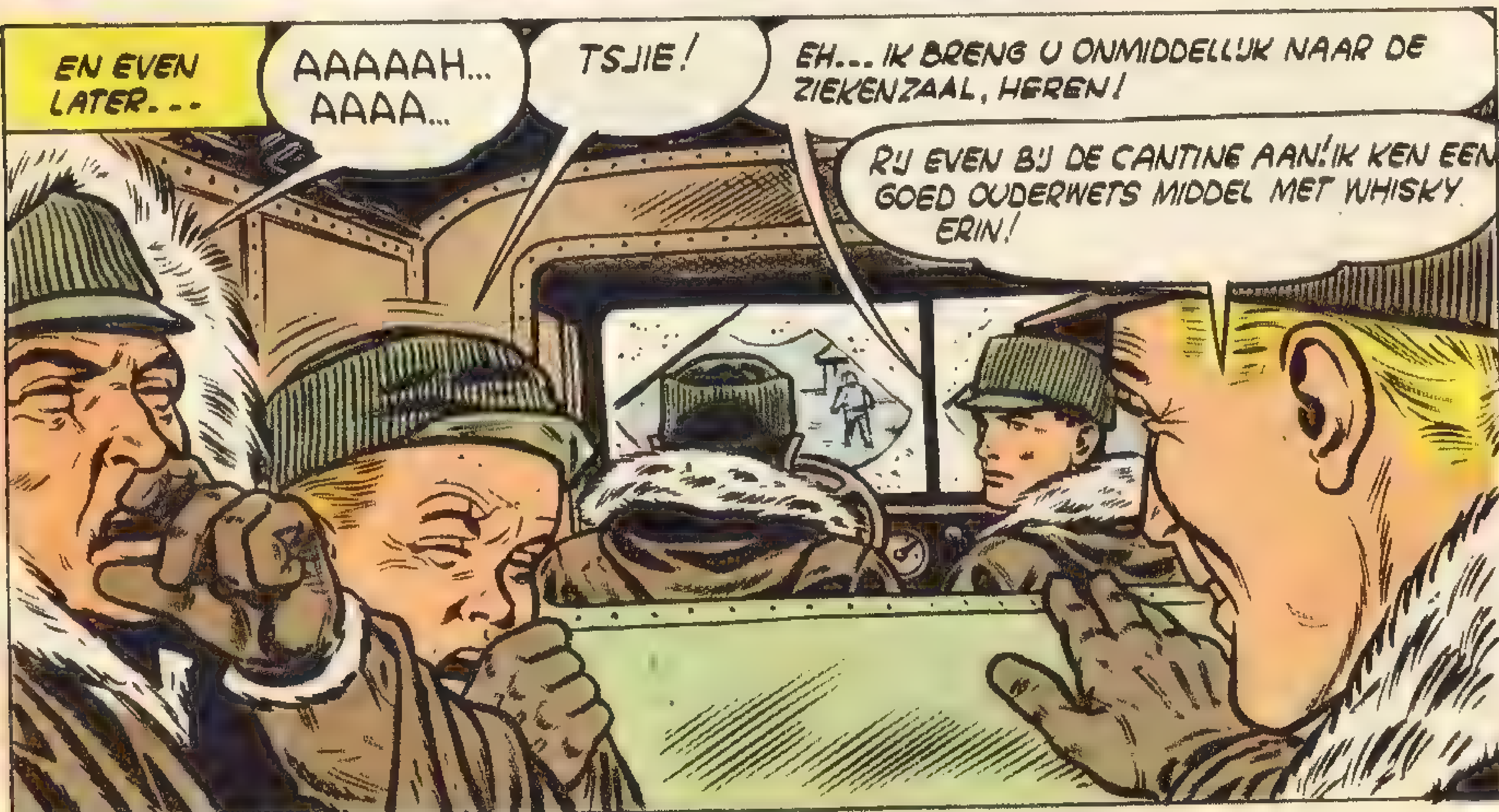

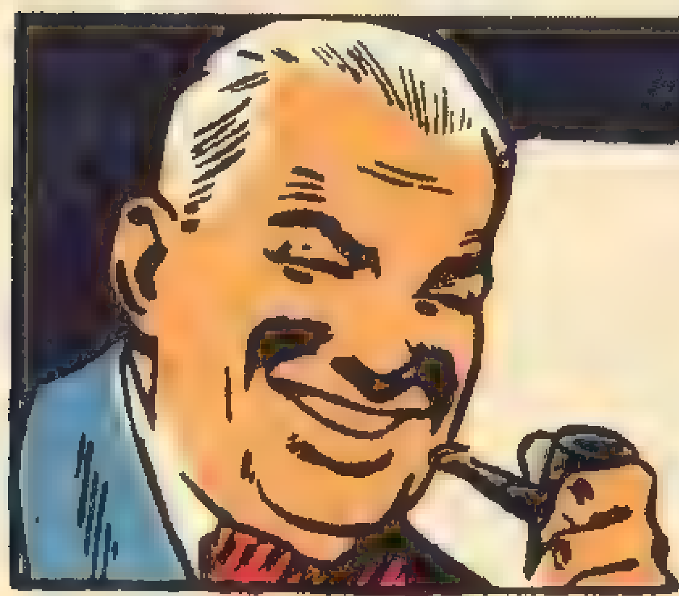

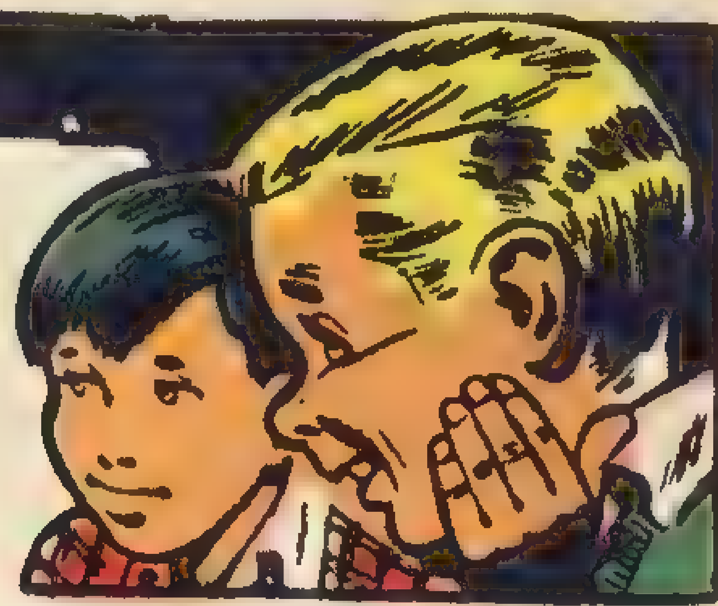

(Wordt vervolgd.)

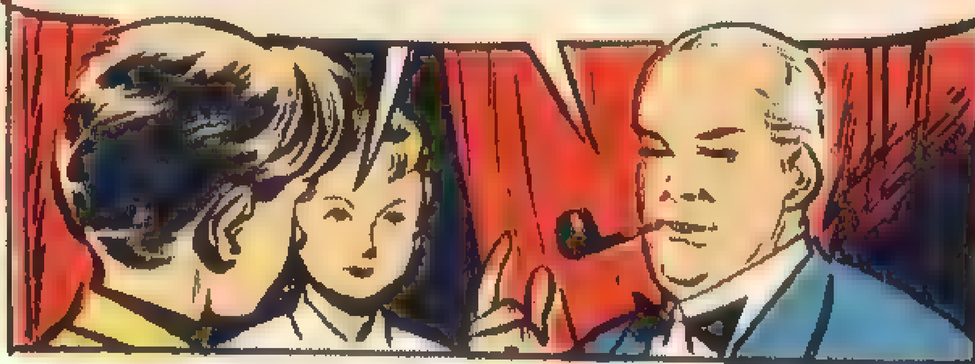
UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

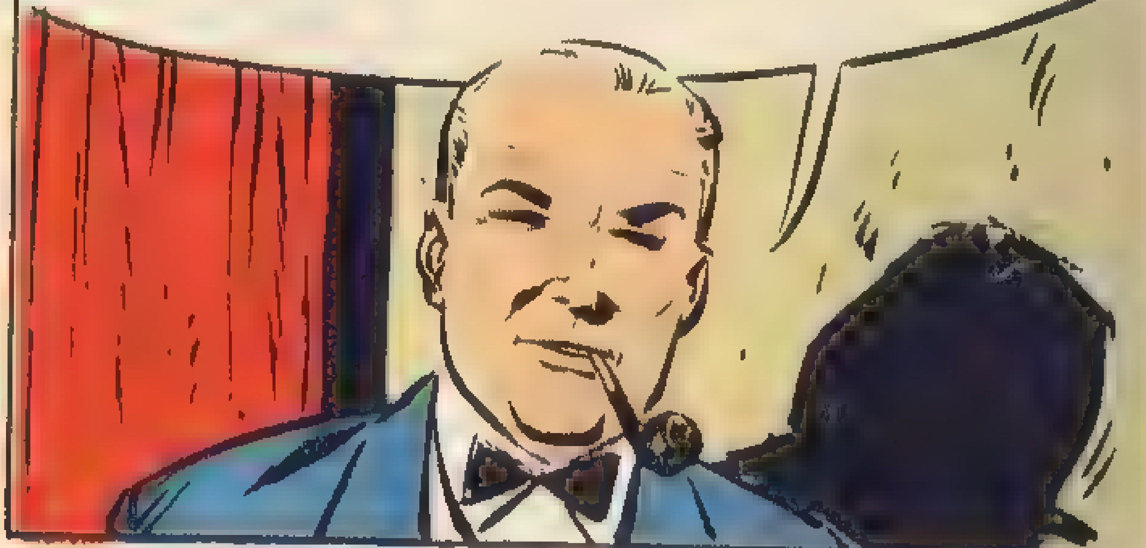

De dooltocht van de « Marie-Jeanne »

(1) SEYCHELLEN, VROEGERE FRANSE KOLONIE, VANDAAR DE FRANSE NAMEN.

IN DE OCHTEND STOOMT DE "MARIE-JEANNE" WEG MET 10 PASSAGIERS...
WE ZIJN TE VROEG UITGEVAREN! IK KON NIET NAAR DE KERK! DAT MAAKT ME ONGERUST!
WIJ OOK NIET... HET IS NIET GOED OP ZONDAG OP REIS TE GAAN ZONDER DAT JE NAAR DE KERK BENT GEWEEST...

HALVERWEGE PRASLIN EN MAHÉ...
KKKRAAAK... KNAP...
WAT IS ER, AUGUSTE?

DE MOTOR DRAAIT DOL, BAAS! DE DERDE VERSNELLING WERKT NIET MEER!

DE STANG IS KAPOT! EN DIE IS NIET TE MAKEN!
DAN VAREN WE IN DE TWEEDE, DAT IS AL!

MAAR DE TWEEDE VERBRUIKT MEER BRANDSTOF EN...
MAHÉ OP 6 KM., WE LANDEN IN VEILIGE HAVEN, JONGENS!
HÉ, DE MOTOR STOPT!
VERDRAAID, GEEN BENZINE MEER!

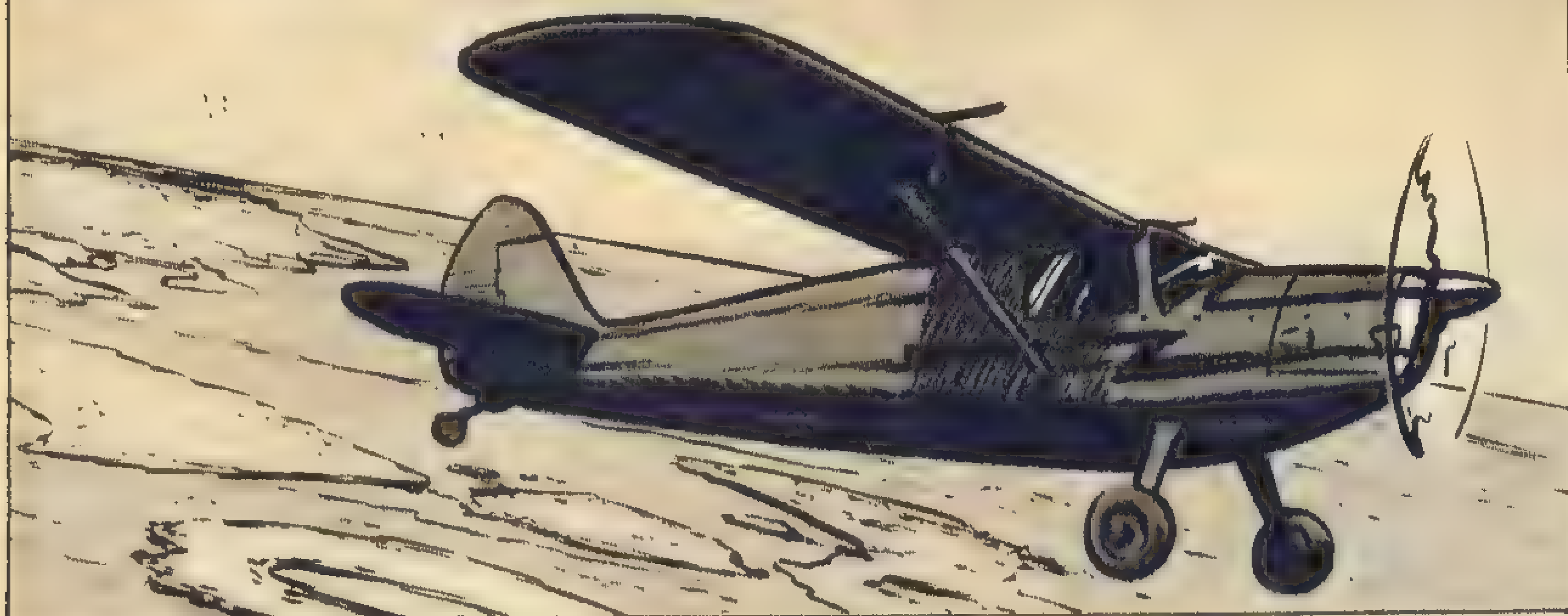

DAT IS NIET ERG! NEEM DE HULP-RIEMEN, WE ZULLEN OP STE ANNE TANKEN, 2 KM VANHIER.
GOD!

EVEN LATER...
FLINK ROEIEN, WE SCHIETEN NIET OP!
GEEN WONDER, BAAS DE RIEMEN ZIJN TE KORT. ZE RAKEN HET WATER NIET.
EEN SCHIP!

HET HEEFT ONS NIET GEZIEN
HET VAART WEG!
ZO DICHT BIJ DE EILANDEN KOMT ER NOG WEL EEN ANDER VOORBIJ.

MAAR ER KOMT GEEN SCHIP...
OVERNACHTEN WE HIER?
ZE ZULLEN ONGERUST ZIJN OVER ONS!
DAAROM KOMEN ZE ONS MORGEN VROEG ZEKER HELPEN
IK BEN ZO BANG!

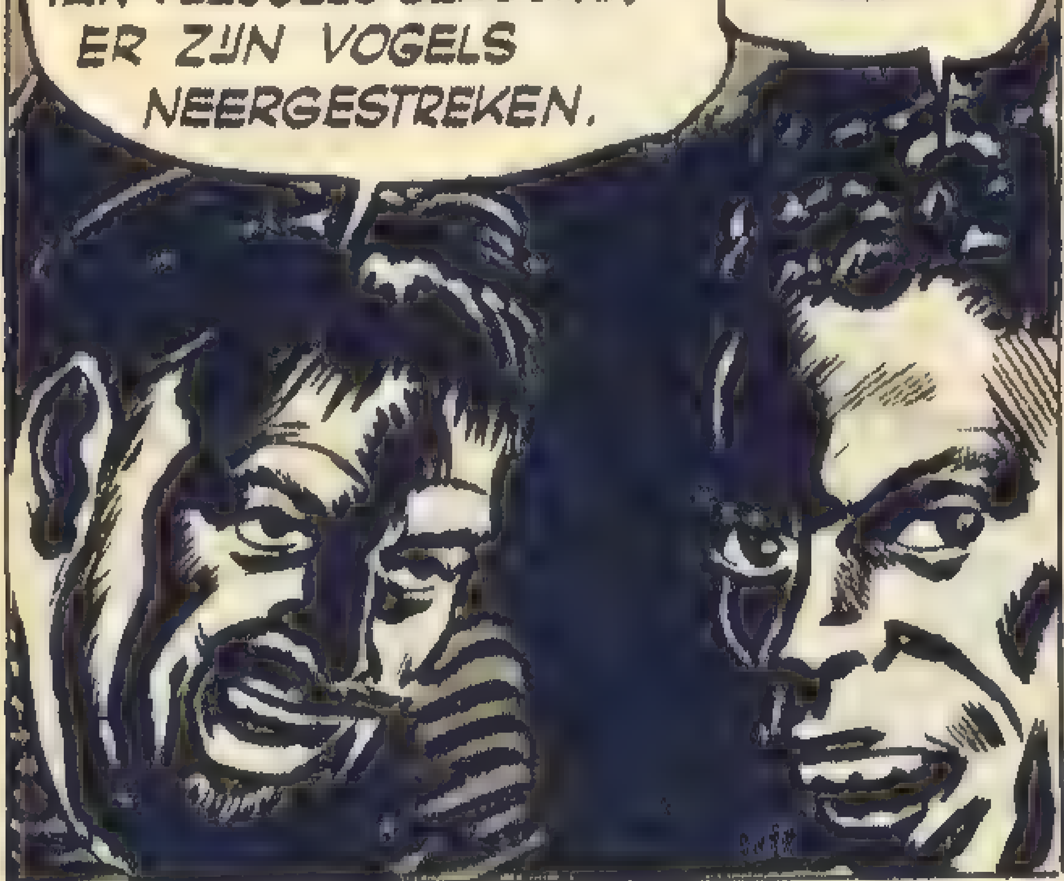

MAAR DIE NACHT...
BAAS, HET ANKER IS LOS-GEGAAN, WE DRIJ-VEN AF...
WAT?... O, DAT IS EEN RAMP!...

ZE VERVAARDIGEN EEN NOODANKER OM ZICH TEGEN DE STROMING TE VERZETTEN... MAAR VERGEEFS, DRIE DAGEN LANG BLIJVEN ZE IN ZICHT VAN DE EILANDEN EN GEVEN WANHOPIGE SEINEN. SCHEPEN EN VLIEGTUIGEN GAAN HEN OPSPOREN... STEEDS VOOR NIETS.

DE VIERDE DAG...
WAAR ZIJN DE EILANDEN ?!
DE STROOM ZAL ONS MEEVOEREN DOOR DE INDISCHE OCEAAN.
LATEN WE ALLES RANTSOENEREN. EEN MANIOKKOEK EN EEN BEKER WATER VOOR ELK.

GOD GEVE DAT EEN SCHIP ONS ONTDEKT VOOR ER EEN STORM OPSTEEKT!

GEEN ENKEL SCHIP DAAGT OP. VOOR DE ONGELUKKIGEN BEGINT NU EEN GRUWELIJKE VAART... 12 DAGEN NA HET VERTREK UIT PRASLIN.
DE LEVENSMIDDELLEN ZIJN OP! EN DAT IS AL ONZE WATERVOORRAAD!

ZE LEVEN EEN WEEK ZONDER ETEN... OP EEN NACHT.
VIDOT! IK HEB RITSELEN VAN VLEUGELS GEHOORD. ER ZIJN VOGELS NEERGESTREKEN.
VLUG! MIJN LAMP!

EVEN LATER...

DIE ZAL IK KOKEN! IN HET OVERBLIJVENDE WATER. DIE SOEP ZAL ONS WEER WAT KRACHT GEVEN!

WEER GAAN ER DAGEN VOORBIJ...
GOD, VERGEEF ONS ONZE ZONDEN, SCHENK ONS WATER!

DE AVOND VAN DE 30e DAG...
WATER!
ALLE VATEN VULLEN DIE WE VINDEN.

DE 31e DAG VANGEN ZE EEN VOGEL, DE 37e NOG EEN...
ZE GAAT ZIENDEROGEN ACHTERUIT. ZE KAN NIET EENS MEER ETEN.
ZE DOMMELT AAN EEN STUK!

DE VOLGENDE DAG...
WIJ ZULLEN ALLEN ZO STERVEN!
...EN GOD HEBBE HAAR ZIEL...

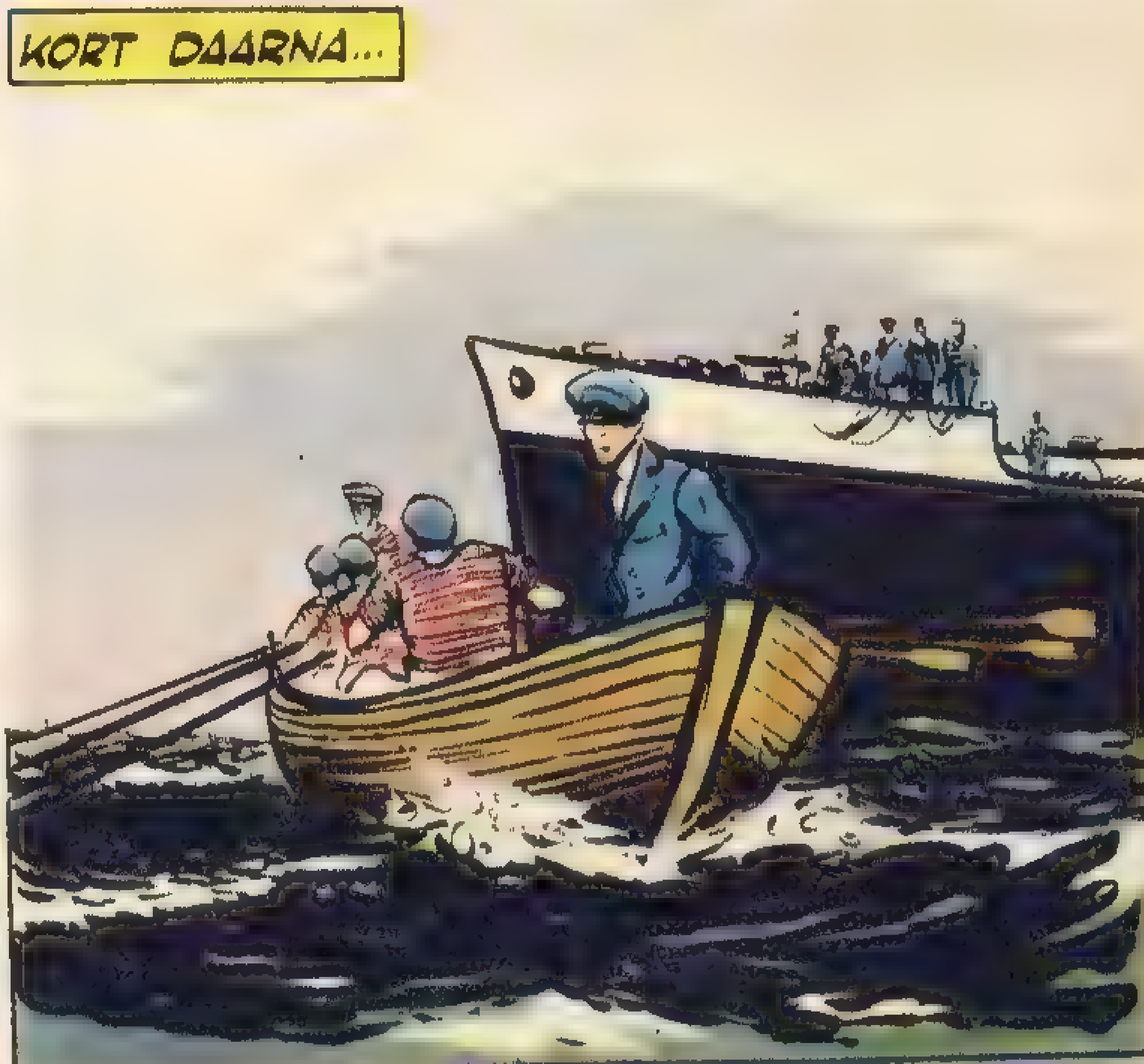

56e DAG VAN DE TOCHT... ZE ZIJN NOG MAAR MET HUN VIJVEN...
MET MIJ IS HET OOK UIT... IK GA GAUW NAAR DE ANDEREN TOE.
HET ILE DE LA PROVIDENCE... GERED!

MAAR HELAAS, DE STROOM VOERT HEN VERDER MEE... HET EILAND VERVAAGT AAN DE KIM... 66e DAG...
MAHÉ!! PRASLIN!
HIJ WORDT GEK. HIJ BRULT AL MAAR: DE SEYCHELLEN!

DE VOLGENDE DAG IN EEN HELDER OGENBLIK...
MOED!... JONGEN... WAAR JE OOK AANLANDT... VERKOOP HET SCHIP EN BETAAL VAN HET GELD DE REIS NAAR HUIS...

ENKELE DAGEN LATER...
BIDDEN, SELBY, AL KUNNEN WE ONS LICHAAM NIET REDDEN, DAN TENMINSTE ONZE ZIEL!
ARME VADER, ARME AUGUSTE EN JULES! ZE WAREN MIJN VRIENDEN! NU IS HET ONZE BEURT.

DE 74e DAG OP DE "MONTALLEGRO", EEN ITALIAANSE TANKER...
TUUUUUUTTT
ONZE SIRENE LOEIT AL 10 MINUTEN, COMMANDANT! DAT WRAK IS VERLATEN... VAREN WE WEG?
NEE, GA TOCH MAAR EENS KIJKEN... EEN SLOEP IN ZEE...

KORT DAARNA...

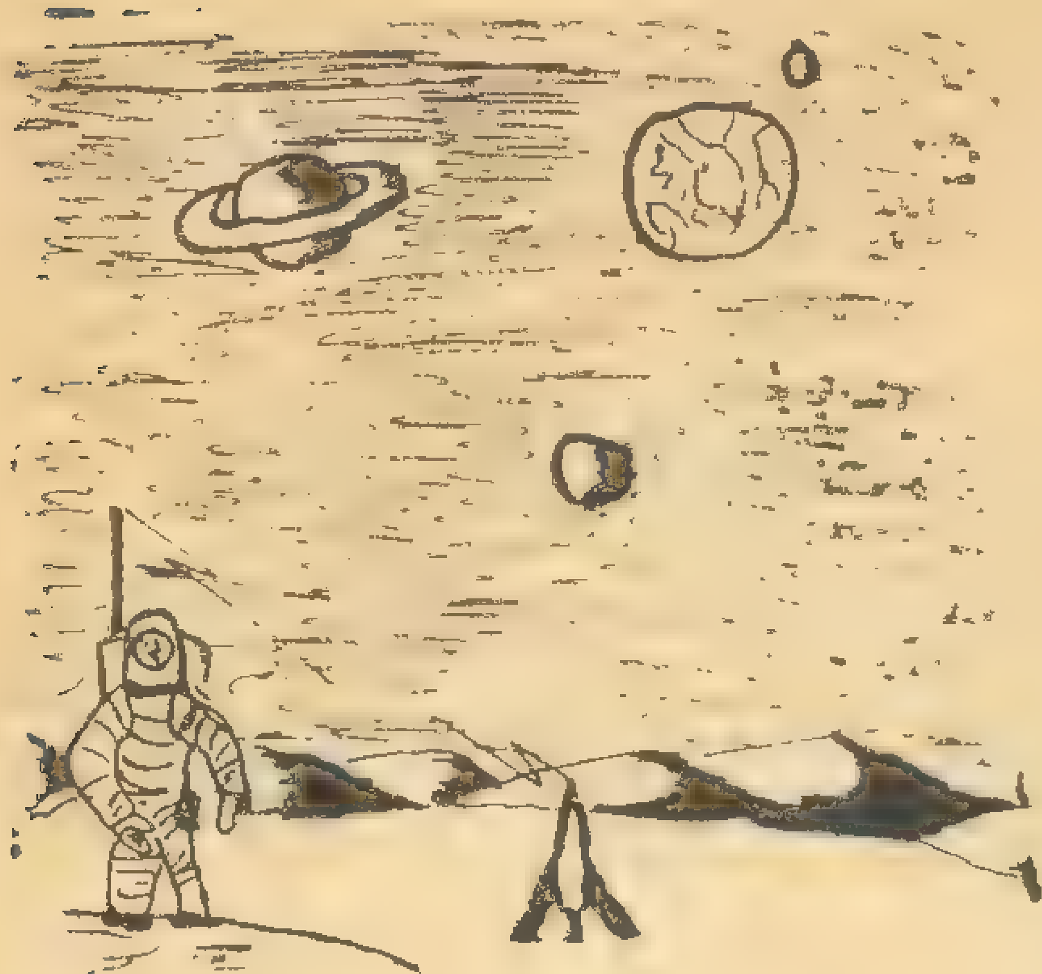

DE STAKKERS!
ZE ADEMEN NOG LUITENANT!

ZO WERDEN SELBY CORGAT EN DE WERKTUIGKUNDIGE VIDOT GERED. JE ZIET DUS, JONGENS, DAT WE, ONDANKS ALLE VOORUITGANG, NOG STEEDS ZANDKORRELS IN GODS HAND ZIJN! EN WAT BETREFT DE "MARIE-JEANNE"...

DIT ZAL NOG STEEDS ALS EEN SPOOKSCHIP ERGENS TUSSEN AZIË EN AFRIKA OP DE OCEAAN DRIJVEN... MISSCHIEN DRIJFT EEN STROMING HAAR TENSLOTTE NAAR DE SARGASSOZEE, HET EEUWIGE KERKHOF VOOR VERDWAALDE SCHEPEN...

Onze Knollentuin

(Vervolg van bladz. 6

Toekomstplannen. Eigen werk van PAUL DUMEZ uit Berchem.

onderaan lagen. Toen wendde hij zich, wijzend op de schotel vis, naar de gastheer en zijn vrienden, en zei :

— Laten we maar gauw beginnen te eten, ze beginnen van onder ook al !

Er was eens een dame van vijftig jaar, die haar uiterlijk zo jong mogelijk maakte. Toen deze vrouw samen met enkele vrienden en vriendinnen uitgenodigd werd, vroeg iemand hoe oud zij was. Daarop antwoordde zij fier :

— Dertig jaar !

Cicero, die onder de genodigden was, sprak glimlachend :

— Ja, maar, dat zegt u toch al twintig jaar !

Cicero werd eens door Damasippus uitgenodigd. Deze laatste had een jonge wijn van één jaar op de tafel gezet en sprak tegen Cicero :

— Proef mijn beste wijn eens, hij is negen jaar oud !

Cicero proefde hem en fronste de wenkbrauwen, zeggend :

— Ik vind dat hij zijn ouderdom goed draagt !

Er was eens een man van rond de vijftig jaar waarvan de haren reeds helemaal grijs waren. Hij kwam zich als soldaat bij Caesar aanbieden en sprak :

— Ik kom mij aanbieden als soldaat voor de komende oorlogen.

Spijts zijn langdurig aandringen werd hij geweigerd. Toen ging hij weg en liet zich de haren zwart verven. Daarna kwam hij zich terug aanbieden en herhaalde :

— Ik kom mij aanbieden als soldaat voor de komende oorlogen.

Caesar echter doorzag het plan en antwoordde daarop :

— Ik heb toch immers al tegen uw vader neen gezegd !

Je bent een vlotte verteller, Theo. En... wat heb jij dat allemaal keurig getijpt ! Heeft je dat veel zweetdruppeltjes gekost, of ga je al met een vaart van 100 Km. per uur over de toetsen heen zoals Snuffel ?

Het is nog wat koud en kil. Echt weer, om eens met verlangen naar de lente uit te zien. Lente... bezongen door JAN VAN VLAANDEREN 34.870 uit Oud-Turnhout :

DE LENTE

De Lente komt weer in 't land. De warme zon laat haar stralen weer eens op de aarde nederdalen, en tovert er, alles weer zoals het moet zijn. Bomen botten, bloemen bloeien en trekken hun prachtig zomerjurkje weer aan. O, mensen, wat is de natuur toch mooi ! De boeren bebouwen weer met volle moed het land. Oude mensen genieten er het meest van. Zij doen 's morgens hun wandeling met de wandelstok in de hand en keren 's middags weer. En wanneer dan de zon aan de horizon verdwijnt, komen de sterren weer lustig aan de hemel fonkelen.

Eigen werk van **JAN VAN VLAANDEREN 34.870** uit **Oud-Turnhout.**

Laat je niet ontmoedigen, beste **JOHANNES FLANDRIA**, maar het is wat te veel cliché-werk : je zit nog te veel met zinnen en beelden in je hoofd, die je al eens elders over de lente hebt gelezen. Toch kan je schrijven, dat weten we onderhand wel. Je hebt daar dikwijls genoeg blijk van gegeven. Als je nog eens iets in de zin van je bovenstaande opstel zou willen fabriceren ? Niet zo moeilijk als je denkt : gewoon zien, je ogen de kost geven en opschrijven. Probeer het, jongen ! Heus, het zal lukken !

Het volgende is het eerste poëtische werk van « **THE WHITE STAR** » uit **Veurne.** Een erge zware knol is het zeker niet, maar het kan er eentje worden, waar Snuffel, Sjarel en P. K. niet over uitgepraat zullen raken. Op hoop van zegen dus...

MIJN DORP

Vredig slaapt mijn nietig dorp in
't duistere dal
tussen 't groen der weiden, onder
't wijds heelal.
Schichtig schiet een straal boven de
horizon,
't Is dag, daar schittert reeds de zon.

Uit mijn dorp stijgt 't leven, fris
en sterk
Hier klept 't helder klokje van de kerk,
ginds weergalmt de ronk van 't ijzer
dat hardt al onder smids hamer.

Eigen werk van JERRY SPRING 34.441 uit Antwerpen.

Mijn dorp is nedrig en stil
Geen mens, die d'andre overtreffen wil
Geen dak, dat boven d'andre rijst
alleen de kerk, die naar de hemel wijst.

Door **THE WHITE STAR** uit Veurne.

Er ontbreekt hier nog het een en ander aan, maar Keulen en Aken zijn niet op een dag gebouwd... **Laat je dus door wat volgt niet van de wijs brengen.** Aan je gedicht heb ik geen letter veranderd, dat zal je wel gemerkt hebben. Daar had ik een goeie reden voor. Nu het gedrukt is, zie je de fouten , die er nu eenmaal inzitten, opeens veel beter. Laten we samen eens kijken. Vredig slaapt mijn nietig dorp... Ik heb er niets op tegen, maar vind je zelf ook niet, dat het woord « nietig » hier niet klinkt. Hetzelfde is het geval met « schichtig schiet ». Als je dat neerschreef om het stafrijm (alliteratie) **SCH**-ichtig **SCH**-iet een S-traal **SCH**-ittert reeds de zon, dan zul je toch moeten toegeven, dat het hier minder geslaagd is. In een gedicht moet nu eenmaal **alles** verantwoord zijn. Anders deugt het maar half. Ook je rhythme laat te wensen over. Wat dat betreft is het laatste woord nog niet gesproken. Het begin gaat wel : maar in de derde regel al begin je te vertellen. Het is geen poëzie meer, maar gewoon proza geworden. Binnen enkele weken kom ik daar ongetwijfeld weer op terug. Ook voor de andere dichters uit onze knollentuin is dit van belang.

Let eens op de gemeenplaatsen, zoals het « kleppen van een klokje », « het schitteren van de zon » en dergelijke.

Dan zou ik wel eens willen weten wat de « ronk van het ijzer, dat hardt al onder smidshamer » eigenlijk is. Ook het feit, dat er in dat dorp van jouw geen mensen wonen, die de anderen overtreffen willen, geloof ik niet zo erg. Zijn dat eigenlijk wel mensen op die manier ? Je hebt iets willen zeggen en ik begrijp, dat ook heel goed. Maar je moet duidelijker zijn. Probeer het nog eens en let op je rhythme. Als je er niet zeker van bent, dreun dan eens op wat je neerschrijft. Afgesproken. Tot kijk !

Hoeba, hoeba, hop...
De knollen zijn weer op,
Sjarel komt er met zijn lieve snuit
En jaagt ons zijn knollentuintje uit.

Dat rijmen en dichten zit ons toch in het bloed. Maar voor we vertrekken — Sjarel kan ons niets deren — eerst nog de **Eervolle Vermeldingen :**

WINNETOU uit **Sint Niklaas** - **SPIP II** uit **Zwevezele** - **JAN BRESKENS** uit **Rotterdam** - **THEO NIJHOFF** uit **Amsterdam** - **JEAN GIELEN** uit **Mariakerke** - **OLD TIMER** uit **Antwerpen** - **BERNARD DUFOUR** uit **Den Haag** - natuurlijk **FALSTAFF** uit **Den Haag** (verbazend zoveel knollen deze rakker opstuurt !) - **P. DUMEZ** uit **Berchem** en **JULIEN STEYAERT** uit **Zomergem.**

Tot de volgende week, beste rakkers en rakkeresjes ! Een stevige hand van Sjarel en Piet, maar vooral van jullie opperknolletuinknollenplanter.

SNUFFEL.

Eigen werk van FALSTAFF 34.873 uit Den Haag.

Eigen werk van JOHAN uit Schiedam.

Een prachtig verhaal van RAOUL SYX uit Sint-Niklaas.
Een luid « Bravo ! » voor dit prachtige opstel, dat Raoul schreef toen hij 13 jaar was !

MIJN HOND BILLY

Ik wandelde door een oud, vervallen straatje, waarvan de kleine, schilderachtige huisjes tegen elkaar geleund staan. Billy trippelde aan mijn zijde. Mijn Billy...

Ik kon bijna niet geloven, dat mijn vroegere speelmakker nu helemaal van mij was. Wie zou uit die forse hond met zijn brede, sterke schouders, zijn mooie glanzende huid, met zijn prachtige en welgevormde kop, de vroegere kleine poedel herkennen ? Alleen die zachte, nu van pret glinsterende ogen waren het enige wat hem van zijn poedeljaren overbleven. Soms schenen ze wel vuur te schieten als hem iets niet beviel, een kwaadaardig gegrom ontsnapte dan zijn keel.

Hij scheen wel te vermoeden, dat ik over hem dacht, want hij drukte zijn schouders steviger tegen mijn dijbeen aan.

Zijn staart kwispelde heviger, als wou hij zeggen dat ik niet meer aan zijn arme baas moest denken.

Toch kon ik mijn dode oom niet uit mijn gedachten bannen. Want van hem was het, dat ik Billy geërfd had. Hij was nu ongeveer een maand dood...

Nog herinner ik mij de dag, dat ik, gestoken in mijn beste pak, me naar de notaris begaf. Nog herinner ik me het ogenblik, dat de notaris mijn naam afriep en dat het testament vermeldde, dat Billy mijn hond was.

Als in een droom nam ik Billy enkele ogenblikken later in ontvangst. Ik zou het uit kunnen schreeuwen hebben van vreugde. Kon ik nu maar dadelijk naar huis gaan en mijn schat aan vader en moeder laten bewonderen.

Helaas... ik moest nog een geslagen uur zitten luisteren naar het gesnater van mijn tantes over die goede broer, die tussen haakjes gezegd, hen goed bedacht had en die zoveel goeds gedaan had in zijn levensloop.

Het oude, bouwvallige straatje lag nu achter me. Ik zocht mijn weg in een oud, vervallen deel van het stadspark, om zo een heel eind weg niet te moeten afleggen.

Door dit gedeelte heeft zich vroeger wel eens een weggetje geslingerd. Doch dat ding verdient nu zelfs de naam van paadje niet meer. Het onderscheidt zich alleen maar van het overige land, doordat er bijna geen gras op groeit. De aarde is er ook meer vastgestampt dan ergens anders. Hier en daar verheffen zich groepjes bomen te midden van welig tierend struikgewas. Voor me neemt een heuvel zijn plaats in. Ook hij is overrompeld door struikgewas met bomen.

Een klein beekje heeft zich er nochtans kunnen handhaven. Het zoekt nu joelend, bruisend en spelend zijn weg tussen glimmende rotsjes. Een klein, oud, vervallen en wankel brugje leidt u over het beekje. Het protesteert krakend wanneer ge het maar even aanraakt. De ganse heuvel baadt in de bloedrode gloed der ondergaande zon.

Dof klinken mijn stappen op het pad. Wanneer ik de heuvel opklim, ruist vaag het getoeter der auto's nog na in mijn oren. Vrolijk tsjilpende mussen begroeten me vanuit hun fluisterende woningen.

Een prachtig panorama spreidt zich aan mijn voeten uit. Tussen rode vlekjes, die als huisjes fungeren, liggen groene plekjes, die tuintjes verbeelden. Als mieren wriemelt alles door elkaar. De miertjes schreeuwen en toeteren tegen elkaar : haast je, rep je, ik heb weinig tijd. Lichtjes van uitstalramen en reclameborden knipogen vrolijk tegen elkaar. En dit alles wordt overheerst door de zwarte nachtvorst, die langzaam zijn mantel beschermend over mijn geboortestad uitspreidt.

Een windje doet mij huiveren. Ik keer me om... Het struikgewas wordt plots ruw uit elkaar gerukt en een reusachtige zwarte pels, met blikkerende tanden, stort zich als een wervelwind op mij.

Instinctmatig strek ik mijn arm. Blikkerende tanden boren zich als stalen klemmen in mijn onderarm. Onder het geweld van deze vreselijke sprong, vallen we beiden, de zwarte hond en ik, op de grond.

Als een steekvlam laait een gloeiende pijn op in mijn arm. Met een slag wend ik mij om en krabbel zo goed als het gaat overeind.

Doch alleen maar om getuige te zijn van Billy's pantersprong. Als een verpletterende lawine stort hij zich op de zwarte. Onweerstaanbaar is zijn aanval. De zwarte moet wijken !

Maar als oude vechtersbaas, de vele littekens in zijn vacht getuigen dit, laat deze zich niet in de hoek duwen.

Grommend haalt hij naar Billy uit. Als twee magneten worden beide honden op elkaar aangezogen. Krabbend en bijtend vormen ze een onkenbaar geheel.

Plots verslappen de bewegingen van de zwarte. Maar Billy beweegt haast niet meer. De zwarte hernieuwt zijn pogingen met een blijkbare vastberadenheid om te overwinnen. Vlug ruk ik een tak van een boom en storm op de vechtenden toe. Doch eer ik bij hen ben, is het al te laat... Billy... staat grommend recht. Hij schudt zich even. Grijpt de zwarte vast en werpt hem vol minachting aan mijn voeten neer.

Als vastgeankerd heeft hij de ganse tijd aan de keel van mijn belager gehangen.

Dankbaar val ik naast hem neer. Liefkozend glijdt mijn hand over zijn prachtige kop, zijn hijgende borst. Mijn Billy...

Dan eerst zoekt mijn blik de dode hond. Ook hij is onmogelijk zwaar gebouwd. Zijn nagels, in een laatste, krampachtige poging uitgestoken, glinsteren in de avondzon. Uit zijn muil druipt tussen de lange, vreselijke tanden bloedig schuim...

Raoul SYX.

Bon om deel te nemen aan onze grote wedstrijd : EEN GRATIS REIS OM DE WERELD, uitgeschreven voor de lezers van ROBBEDOES en SPRINT. Bewaar deze bon goed. Knip hem NIET uit voor het EINDE van de wedstrijd.

GRIEKENLAND

WIE WEET HET ?

(Oplossingen van de spelen van vorige week)

SPEL Nr. 1

De appel : Willem Tell.
De bijl : Washington.
De ketel : Denis Papin.
De badkuip : Archimedes.
De keien : Demosthenes.

SPEL Nr. 2

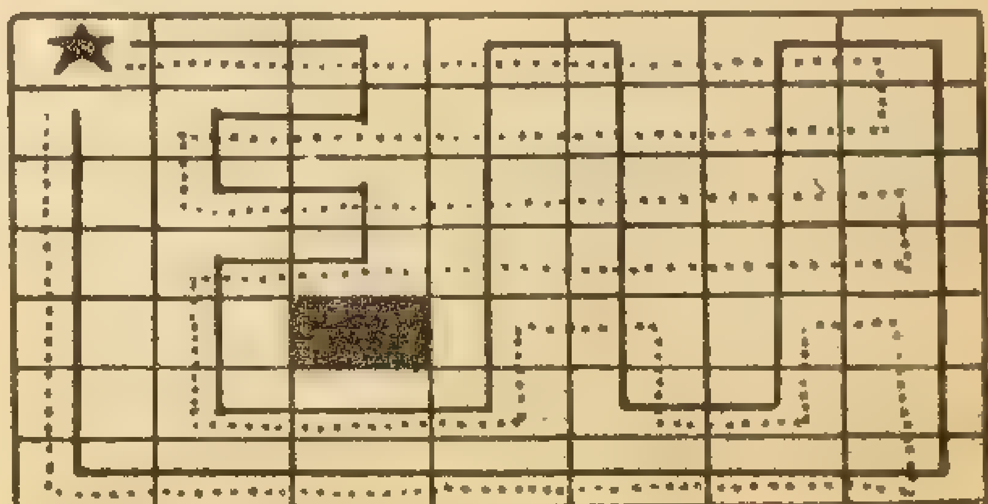

SPEL Nr. 3

Een olifant.

SPEL Nr. 4

Er zijn veel oplossingen. Bijvoorbeeld : 1) de dikke lijn ; 2) de stippellijn, enz..., enz...

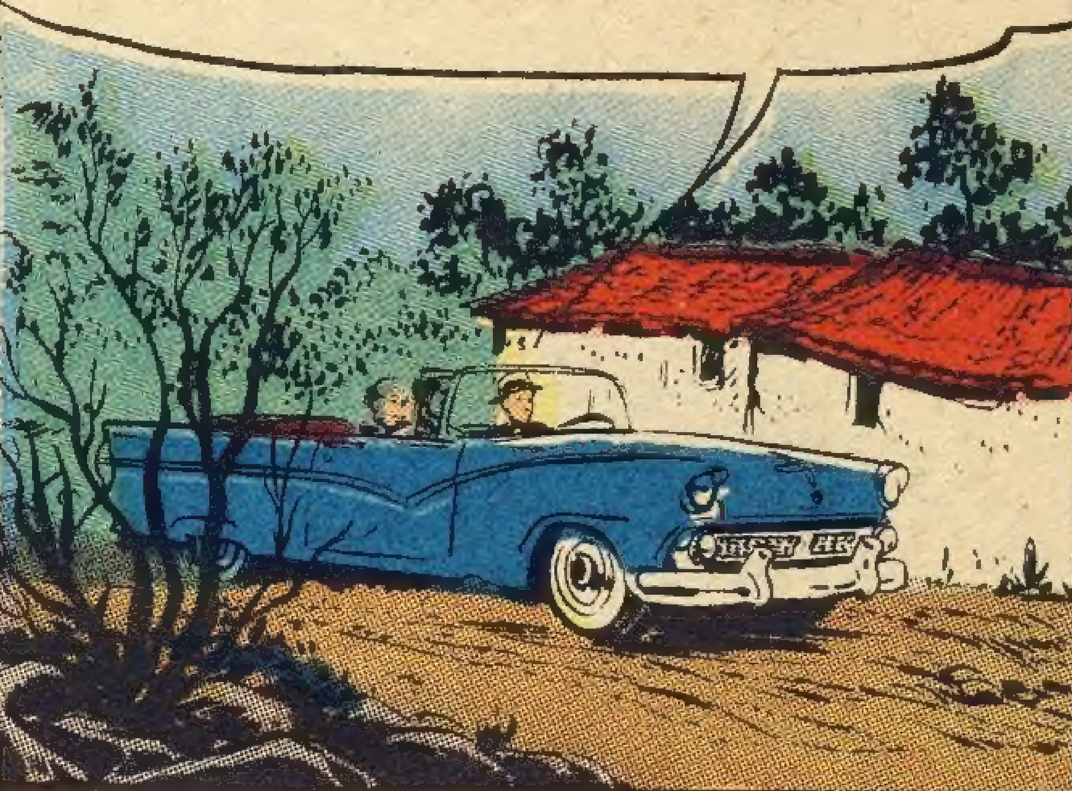
HET

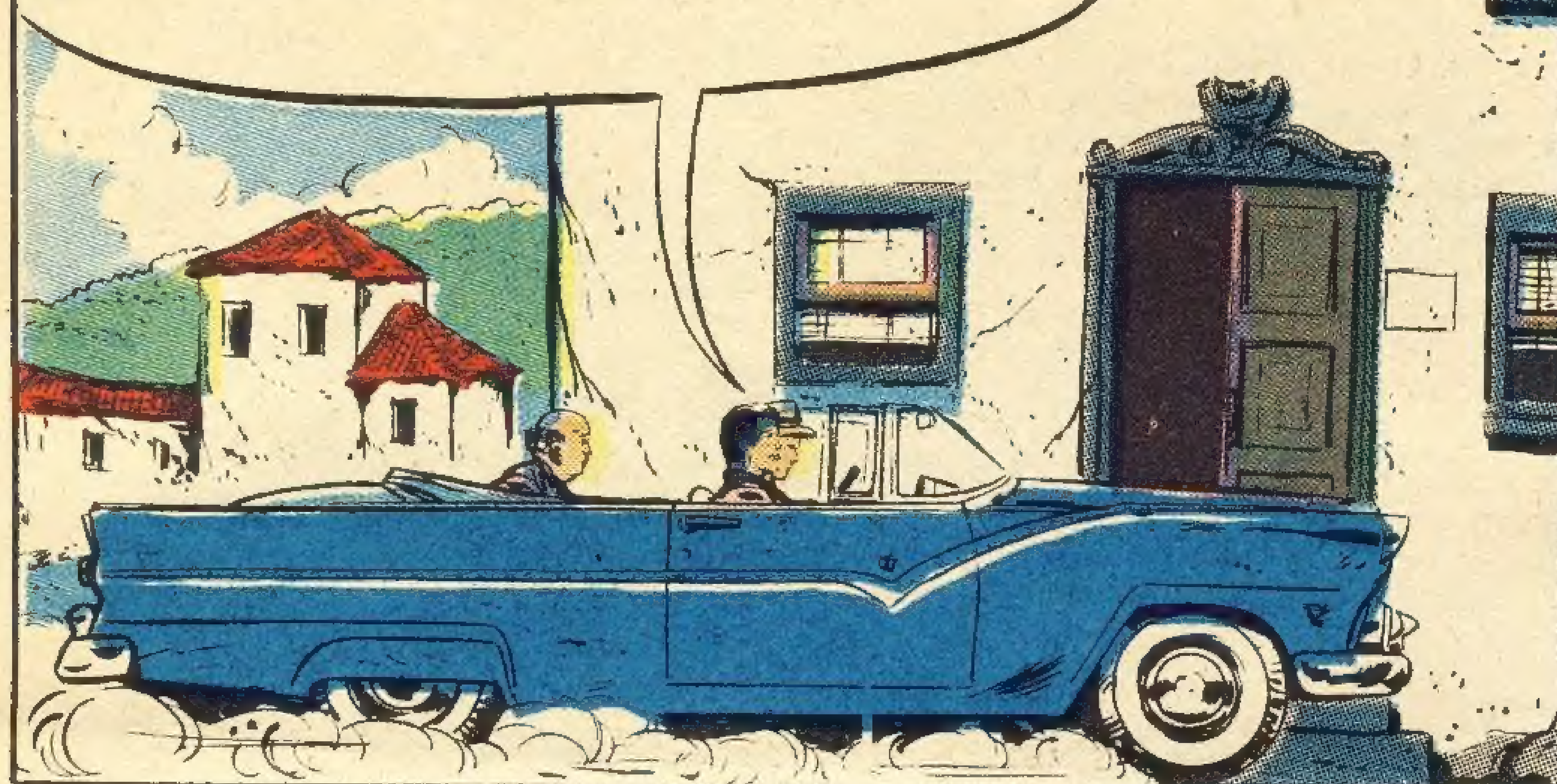
Mysterie van de Witte God

Kim Devil

GERALD FORTON

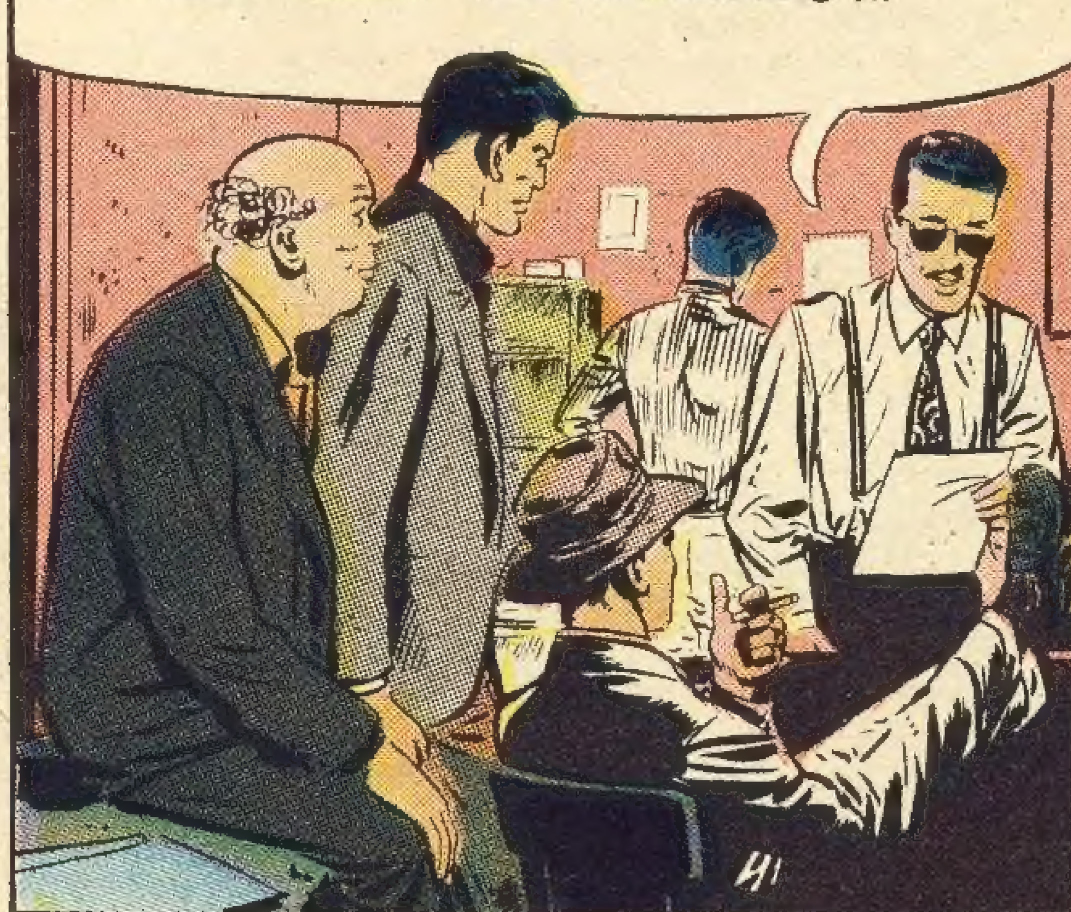

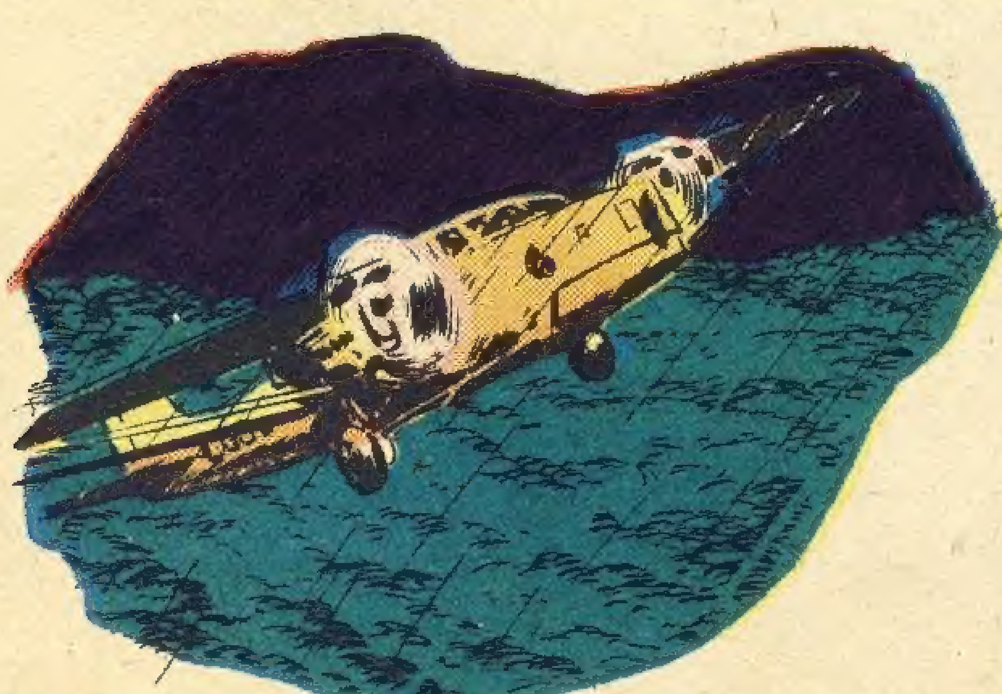

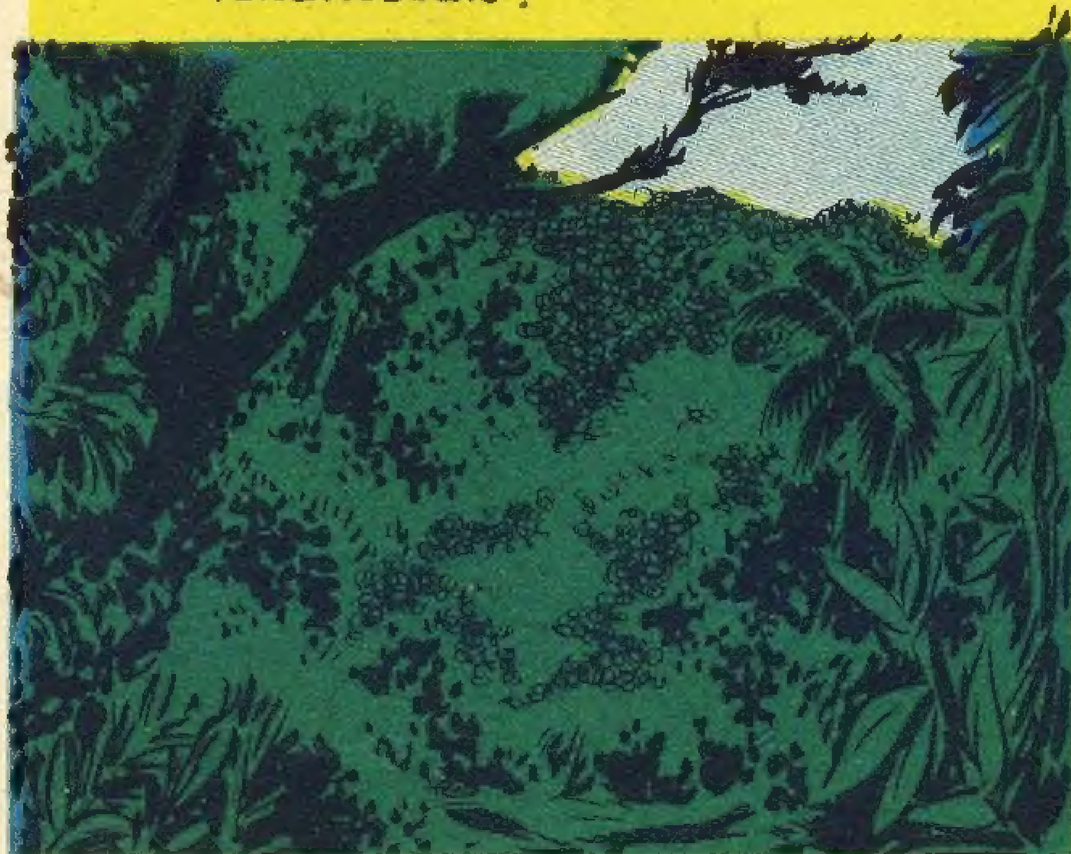

EN IS ER SINDS 12 OCTOBER 1928 NOOIT MEER IETS VAN DE SLACHTOFFERS GEHOORD ?
NIEMENDAL ! GEEN LETTER ! ZELFS DE INDIANEN UIT HET OERWOUD WETEN NIETS...

DE BLIKSEM ZAL HET TOESTEL VAN DE ARMANDILLO'S GETROFFEN HEBBEN. ERGENS BOVEN HET AMAZONEWOUD... MAAR WAAR ?... HET IS EEN ONTZAGLIJK GEBIED, NOG MAAGDELIJK EN VRIJWEL ONTOEGANKELIJK.
GEEN WONDER DAT ER NOOIT IETS UITGE-LEKT IS VAN HET BESTAAN VAN EEN BLANKE GOD ONDER DE INDIANEN ALDAAR !
ARME KLEUTER ! PAS 4 JAAR OUD EN ALLEEN IN DE WILDERNIS ! AFSCHUWELIJK !

HADDEN DE ARMAN-DILLO'S FAMILIE ? WIE HEEFT DE MIJNEN EN HET VERMOGEN GEËRFD ?
DAT ZULLEN WE GAUW TE WETEN KOMEN. NA MIJN AR-TIKELEN KOMEN ZE WEL OPDAGEN, HOOR !

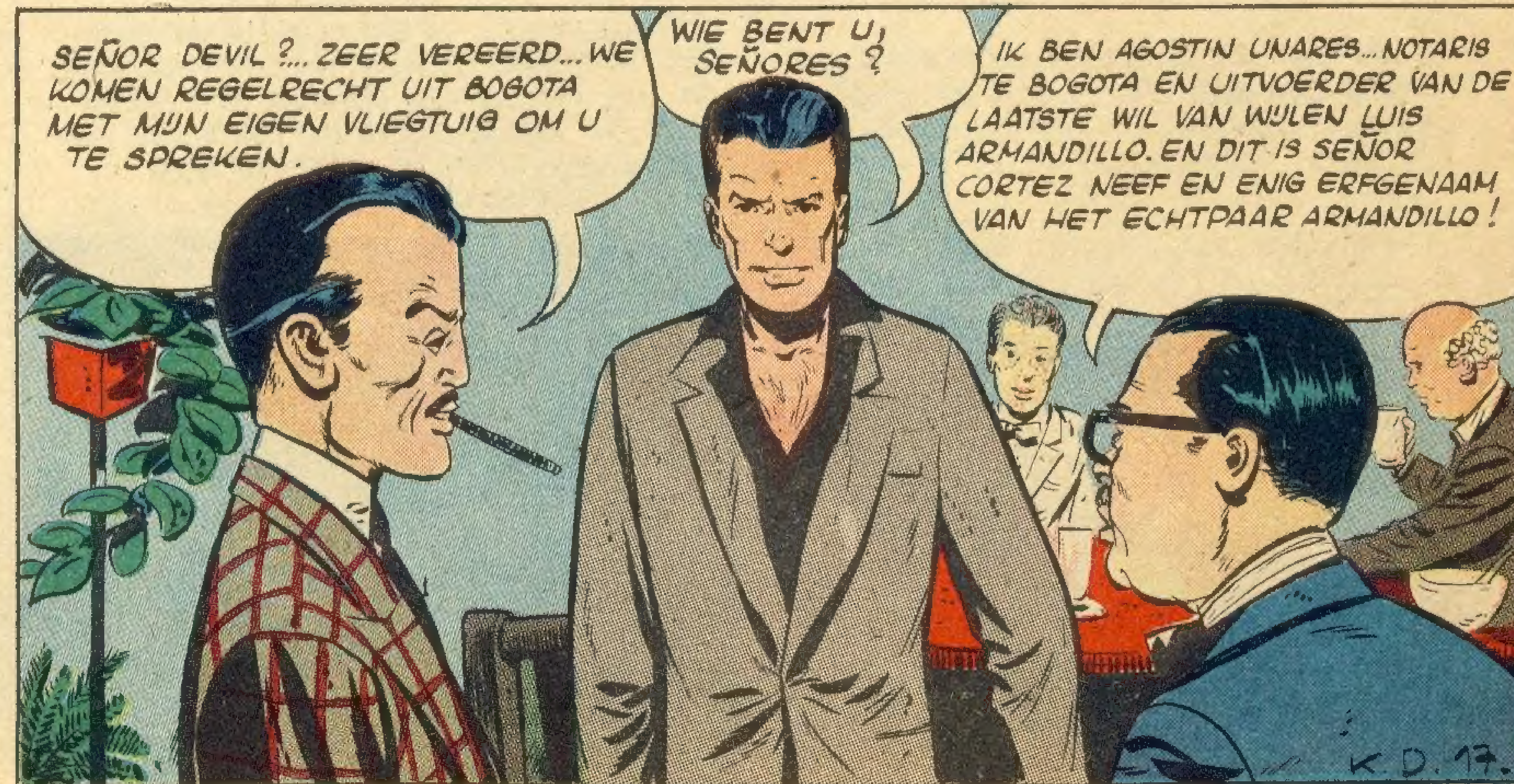

TROUWENS, DE VERSLAGGEVERS VAN "O GLOBO" IN COLOMBIA ZIJN GEWAARSCHUWD EN DOEN MOEITE OM ZE OP TE SPOREN... DAT ZAL NIET LASTIG ZIJN... AFWACHTEN IS DUS DE BOODSCHAP...

OP DAT OGENBLIK STIJGT EEN STERK, TWEEMO-TORIG LUXETOESTEL UIT BOGOTA OP...

... EN RAAST MET VOL GAS NAAR SANTAREM...
DAT HELE GEVAL IS BESPOTTELIJK... EEN STERK VERHAAL, VAN A TOT Z UIT ZIJN DUIM GEZOGEN DOOR EEN JOURNALIST DIE OM KOPIJ VERLEGEN ZAT.
DAT KAN, SEÑOR CORTEZ, MAAR IK MAG NIETS ONBE-PROEFD LATEN...

EN DIE AVOND IN SANTAREM.
IK VRAAG ME AF OF DAT MOGELIJK IS...
IN ELK GEVAL ZIJN MIJN DIRECTEUREN OPGETOGEN... DE OPLAAG VAN "O GLOBO" IS VERDRIEDUBBELD... DE KRANT IS BEREID EEN EXPEDITIE TE BEKOSTIGEN OM NASPO-RINGEN TE DOEN...

MEESTER, TWEE SEÑORES WILLEN U DADELIJK SPREKEN... ZIJ NIET HUN NAAM ZEGGEN...
LAAT ZE BINNENKOMEN !

SEÑOR DEVIL ?... ZEER VEREERD... WE KOMEN REGELRECHT UIT BOGOTA MET MIJN EIGEN VLIEGTUIG OM U TE SPREKEN.
WIE BENT U, SEÑORES ?
IK BEN AGOSTIN UNARES... NOTARIS TE BOGOTA EN UITVOERDER VAN DE LAATSTE WIL VAN WIJLEN LUIS ARMANDILLO. EN DIT IS SEÑOR CORTEZ NEEF EN ENIG ERFGENAAM VAN HET ECHTPAAR ARMANDILLO !
K D 17.

BEELDEN UIT DE WERELDGESCHIEDENIS

Het Bronzen ZWAARD

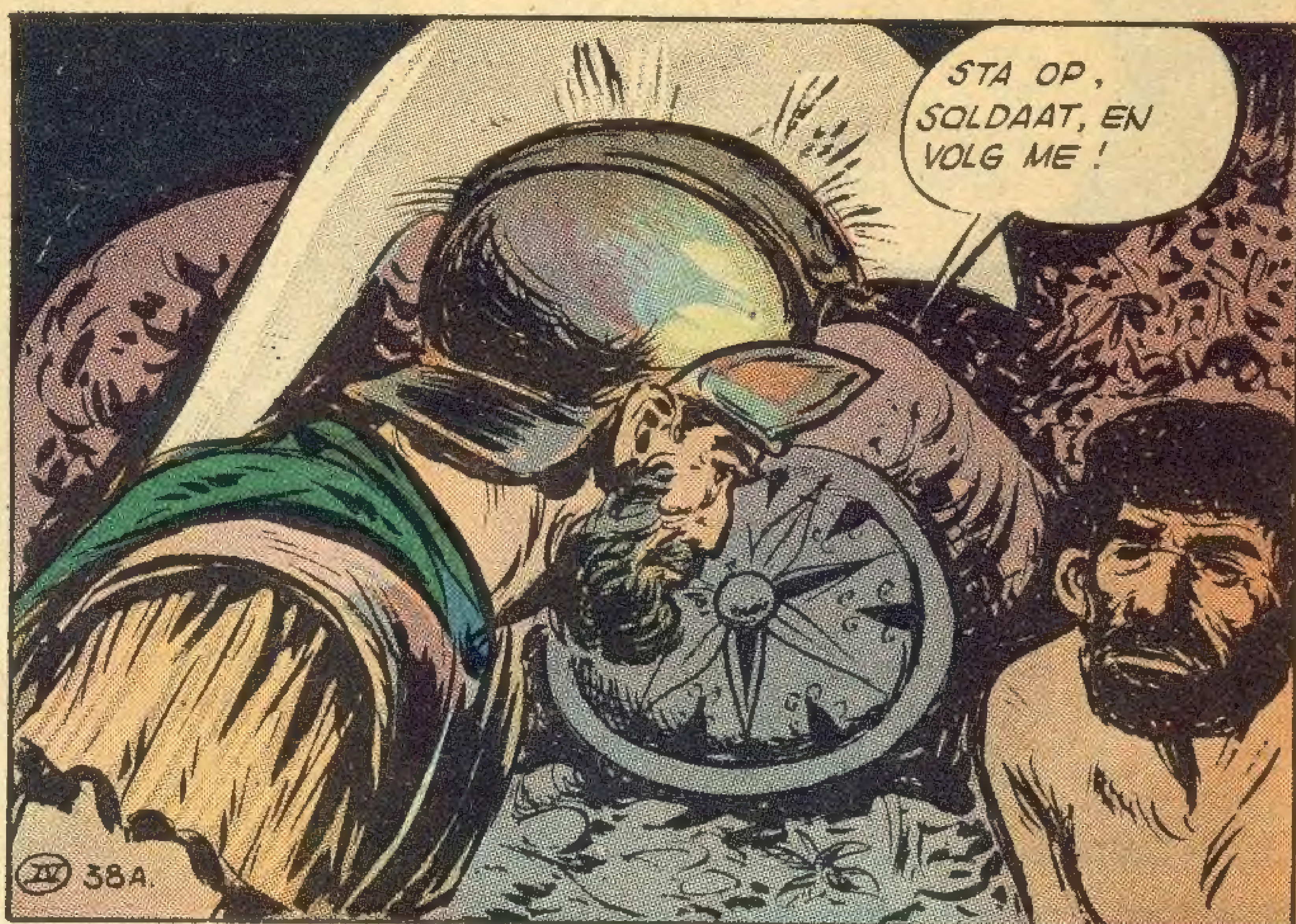
De TIMOERS

INTUSSEN HEERSTE ER ONTEVREDENHEID IN ALEXANDERS LEGER. HET WAS DE EINDELOZE VELDTOCHT MOE EN MEER NOG DE ONTBERINGEN EN GEVAREN. EN HET MEEST VAN AL ALEXANDERS BUITENSPORIGHEDEN. ER KWAMEN KOMPLOTTEN DIE WREED GESTRAFT WERDEN. OP EEN NACHT...

OVERMAND DOOR MOEHEID LIGT TIMOER TE SLAPEN, MET ZIJN WAPENS NAAST ZICH.

Antwerpen, Ommeganckstraat 21 UITGEVERIJ J. DUPUIS, ZONEN EN Co Eindhoven, H. Seghersiaan 19.